

Letnik XXIV - št. 2, februar 2017

Glasilo občine Trzin

odsev

Odprtje razstave v CIH
Idejne rešitve – kakšen bi
lahko bil Trzin v prihodnosti

Intervju: Miro Štebe
Kako se je začela zgodba o
Odsevu pred štiridesetimi
leti

8. februar
Kulturni praznik
zaznamovala drugačna
predstava

Ne spreglejte
Napovednik dogodkov, ki jih
je vredno obiskati

NOVA FORD KUGA

POPOLNA SOPOTNICA

Prilagodljiva, pametna, pozorna in komunikativna. To je nova Ford Kuga z inteligentnim štirikolesnim pogonom za popoln oprijem, napredno tehnologijo prostoročnega vzvratnega in bočnega parkiranja ter odpiranja prtljažnih vrat, izboljšanim varnostnim sistemom za preprečevanje nalezja ter dovršenim multimedijским sistemom SYNC 3 z glasovnim upravljanjem in 8-palčnim zaslonom na dotik.

5 LET
JAMSTVA
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

Uradna poraba goriva: 4,4-7,4 l/100 km. Uradne emisije CO₂: 115-172 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Uradne emisije NOx: 0,0405-0,0725 g/km. Specifične emisije trdnih delcev: 0,0003-0,00046 g/km. Številni delci: 0,0405-0,0725 x 10⁻¹⁰. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Slika je simbolična.

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale, GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Za toplo zimo in pomlad KURILNO OLJE

dostavlja Hubat!

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE
S KARTICO! Več na:
080 22 36 www.hp-commerce.si

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo za vas rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

*Nepozabni
sladki trenutki...*

Depala vas 93a, Domžale, t: 01 724 86 27, m: 041 943 919 www.pekarna-jurcek.si

Pozabi rumene trače, pri nas je rdeča nit modra vsebina!

V tokratni številki preberite:

Intervju z Rokom Golobom
in Katarino Habe,

kolumno po Ameriško Noaha Charneyja
– 2. del receptov

in ostalo aktualno vsebino.

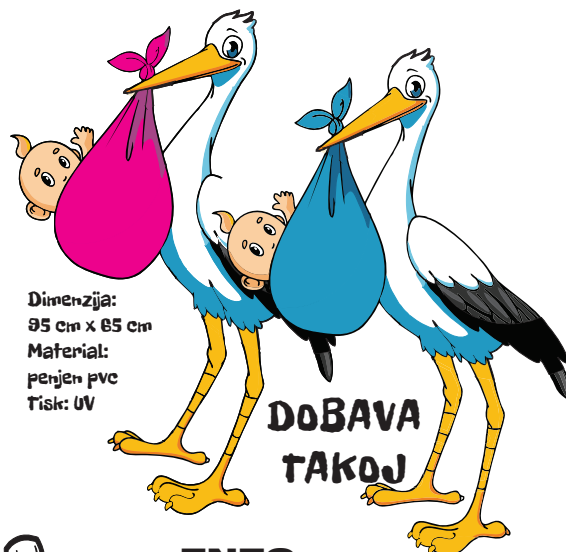
Spremljajte nas tudi na
www.modre-novice.si ter
na Facebooku.

modre novice

Občine Kamnik, Domžale, Mengeš,
Trzin in Komenda.

DELITE VESELJE ŠTORKLJE ZA FANTKE IN PUNČKE

Dimenzija:
95 cm x 85 cm
Material:
penjen PVC
Tisk: UV

**DOBAVA
TAKOJ**

**ENZO
GRAFIKA**

Moja tiskarna.

MODRA ŠTEVILKA

080 11 50

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Utrinek iz odprtja razstave
natečajnih del za DZiR
Fotografija: Metka Pravst

Glavna in odgovorna urednica:

Metka Pravst, metka.pravst@gmail.com
040 250 832

Uredništvo:

Ana Pirc, Dunja Špendal, Majda Šilar, Miha Pavšek, Nataša Pavšek, Tanja Bricelj, Tanja Jankovič

Redni avtorji prispevkov: Alenka Marjetič Žnider, Andrej Grum, Boštjan Guček, Brigita Ložar, Dušan Kosirnik, Fanči Perdiš, Janez Gregorič, Katja Rebolj, Marko Kajfež, Matjaž Erčulj, Nejc Florjanc, Zoran Rink in drugi

Fotografi: Miha Pavšek, Tanja Jankovič, Zinka Kosmač

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik

Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za marčevsko številko oddajte
najkasneje do **5. marca 2017.**

Prispevke v elektronski obliki pošljite na metka.pravst@gmail.com

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Podoba Trzina se spreminja

Čeprav v Trzinu živim šele pet let, so moji spomini tesno povezani s tem krajem. Kot majhno deklico so me iz Ljubljane pogosto vozili na obisk k babici in dedku v Mengeš. Ker so bili na cesti na tem predelu vedno zastoji, sem z zanimanjem opazovala, kako se je iz leta v leto kraj spreminjal. Osnovna šola, ki sem jo nekoč iz daljave opazovala s ceste, se je nekega dne skrila za novimi bloki; gasilski dom, pri katerem je cesta nekoč zavila proti domu, je postal le ena od zgradb, mimo katere smo se peljali ... Ko je bila zgrajena štiripasovnica, se mi je zazdelo, kot da sem zaradi hitrejšje vožnje in protihrupnih ograj kar naenkrat izgubila stik s krajem in njegovim utripom. Ta se je prebudil, če smo se občasno popeljali po 'stari' cesti, a občutki niso bili enaki, vse je bilo drugače ...

Ko sem se z družino preselila v Trzin, sem ga začela odkrivati na novo, in v le nekaj letih se je tu spremenilo marsikaj; zraslo je nekaj novih hiš, nekaj starih je postalo le spomin. In če si predstavljam ideje natečajnih nalog, ki so jih arhitekti pripravili v okviru natečaja za izgradnjo novega doma zaščite in reševanja, kakšen bi lahko bil Trzin v prihodnosti, mi je njegova moderna podoba všeč zato, ker ponuja številne priložnosti za druženje in daje kraju možnost, da se razvije v moderno urbano središče. Da boste razumeli, kaj bi rada povedala, vam svetujem, da obiščete razstavo natečajnih del urbanističnih in arhitekturnih rešitev za dom zaščite in reševanja v avli CIH, ki bo na ogled le še do 27. februarja. Te rešitve so le ideje, do uresničitve teh idej je pot dolga, če je sploh mogoča, je pa že skoraj otipljiv prihodnji dom zaščite in reševanja. Če vas zanima, kako so si ga arhitekti v zmagovalni natečajni nalogi zamislili, si preberite predstavitev na straneh 6, 7 in 8.

Glavna in odgovorna urednica

Metka Pravst

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

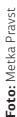
01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Intervju z županom: **Pripravljeni smo sprožiti tudi sodne postopke**

Tokrat smo z županom Trzina Petrom Ložarjem spregovorili o burnem januarskem srečanju občanov in o odzivih na natečajne rešitve za dom zaščite in reševanja ter o zahtevah države za gradnjo središča za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov. Izvedeli smo še, da se bodo že aprila lotili del na izvozu iz Mlak, z mengeško obvoznico pa ponovno ni nič novega ...

Zbor občanov je potekal 25. januarja, slišali smo ostre besede predvsem na račun doma zaščite in reševanja ... Kakšen je vaš komentar na srečanje?

Nekaj ostrih besed je bilo, ampak velika večina ljudi, ki so se zbora udeležili – mislim, da jih je bilo blizu petdeset – so se strinjali, da je projekt smiseln. Zagotovo pa ga bo treba še dodelati. Ostre besede so prišle s strani določenih posameznikov zaradi tega, ali naložbeni program sprejema župan ali občinski svet. Še vedno zagovarjam stališče, da ga sprejema župan, potrdi pa ga v vsakem primeru občinski svet z večino glasov.

Natečajne rešitve za dom zaščite in reševanja so na ogled v CIH-u. Kakšni so odzivi?

Za zdaj (po enem tednu, op. a.) sta bili vpisani dve pohvali, druge odzive še pričakujemo. Čeprav imam občutek, da so tisti, ki jih je zadeva zanimala, prišli na odprte razstave. Tam je bilo še največ zapletov, kaj pomeni projekt pod A, ki se nanaša na dom zaščite in reševanja, in kaj projekt pod B, ki se nanaša na širšo urbanistično zasnovu. Natečajniki so imeli v sklopu projekta dve nalogi: pod A so predstavili rešitve za dom zaščite in reševanja in pod B še možno širšo arhitekturno rešitev.

za projekte, ki so v občinski strategiji, a nam še manjkajo. Tako smo za isto ceno dobili več. Te idejne rešitve se seveda še lahko spremenijo, saj tudi ne bi bilo prvič, če se spomnimo, da je bila pred leti načrtovana zgoščena stanovanjska gradnja, pa do tega ni prišlo.

Kaj pa kritike glede umeščenosti v prostor?

Pri domu zaščite in reševanja se je glede kritik zaradi umeščenosti treba zavedati, da je v Trzinu malo prostorov, kjer bi lahko postavili tak objekt, ki zahteva poseben protipoplavni režim. Stavbe, kot so bolnišnice, policijske postaje, gasilni domovi ipd., je treba umestiti na področja, ki so poplavno najmanj ogrožena. In tam, kjer bo v Trzinu stal dom zaščite in reševanja, je področje, ki je tudi po Q500 (poplave s 500-letno povratno dobo, op. a.) primerno.

Zakon nam narekuje, da bi morali imeti v Trzinu središče za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov. Je kaj novega v povezavi z novelo zakona o varstvu okolja, ki jo je Matej Tonin vložil decembra v parlamentarno obravnavo? Kakšni so lahko scenariji?

Trzin ima – tako kot vse občine v sklopu Prodника – središče za ravnanje z odpadki in Dobu. To zmanjšuje stroške, in logično je, da se zaradi tega občine združujejo, saj mora biti tako središče opremljeno s tehtnico, mora imeti zaposlene ljudi, izpolnjevati mora specifične pogoje glede ekologije, onesnaževanja ipd. Ta odredba je stara več kot 15 let, in niti ni jasno, zakaj bi se morali zdaj razdružiti. V Trzinu prav tako nimamo predvidenega prostora za tako središče, izredno težko bi ga našli, povzročal pa bi nam tudi samo stroške ... Trenutno imamo zelo dobro organiziran sistem, dvakrat letno tudi odvažajo kosovne in nevarne odpadke, organiziramo tudi odvoz vejevja. Res bi bilo nesmiselno, da bi imeli v vsaki občini posebej središče za ravnanje z odpadki. Zato bomo napeli vse sile, da do tega ne bi prišlo, saj bi se to na koncu poznalo na položnicah občanov in občank. Zato bomo vztrajali do konca in smo pripravljeni sprožiti tudi sodne postopke, če bo treba.

Kaj pa je novega z mengeško obvoznico?

Na žalost nič! Vztrajamo s sestanki. Bili so napovedani, a do njih ni prišlo! Predlagali smo, da se trasa obvoznice vnese v prostorske načrte, da bi lahko hitreje iskali rešitve. Občina ne more sama sprejeti, da bo šla obvoznica preko kmetijskih zemljišč, to določa Državni prostorski načrt (DPN), država ga noče sprejeti, ker mora potem zagotoviti sredstva ... Denarja ni, ogromno državnih cest je pred kolapsom, zato je težko zagotoviti denar za nove projekte, pa čeprav samo za kakšen kilometer obvoznice, kar sicer ni veliko, ampak žal ni med prioritetaми.

Kdaj pa se bodo začele načrtovane obnove trzinskih ulic?

Aprila bomo začeli z deli za razširitev izvoza iz Mlak, dela naj bi zaključili v nekaj tednih. Promet bo – tako kot lani med deli v industrijski coni – potekal neovirano, nekaj dni pa bo vendarle potrebnih za finalni priklop na štiriposovnico. Takrat bo delna zapora štiriposovnice, kar bi lahko povzročilo kakšen zastoj. Kar pa se tiče obnove vodovoda in kanalizacije po načrtovanih ulicah, pa se bodo dela začela pozno spomladi.

Kako pa so občani sprejeli pasji park?

Zelo v redu. Nadgradili ga bomo še s samodejno osvetlitvijo, da ne bo svetilo celo noč, delno pa tudi zaradi varnosti. Maksimalno število psov, ki sem jih na lastne oči videl, je bilo osem. Torej, čeprav je park relativno majhen, služi svojemu namenu. Tudi lastniki so vestni glede pobiranja iztrebkov, kar pa ne morem trditi za pešpot ob Pšati ...

V načrtih občinskih naložb je tudi WiFi mreža, se na tem že dela?

Projekt se pripravlja, poskusili ga bomo poenostaviti z zanesljivimi tehnologijami. Glede solarnega napajanja se je izkazalo, da so težave pri vzdržljivosti akumulatorjev, zato bo celotna mreža povezana preko občinskih drogov. Razpis bo zunaj še v zimskem času, iščemo najbolj ugodnega ponudnika. ●

Odziv Upravnega odbora PGD Trzin: Popravek trditev v članku

V Izjavi za javnost svetniških skupin Za zeleni Trzin, Liste odgovornih občanov in Trzin je naš dom, ki je bila objavljena v Odsevu, letnik XXIV – št. 1, januar 2017, na strani 6, se je glasil zapis: »Razvidno je tudi, da je trzinsko gasilsko društvo imelo v letu 2015 presežek prihodkov nad odhodki v višini okoli 62.000 evrov in da se pričakuje enak letni presežek tudi v naslednjih 15 letih.«

Upravni odbor Prostovoljnega gasilskega društva Trzin se je seznanil z vsebino omenjenega članka in sprejel sklep, da občanom in občanom pojasni višino denarnih sredstev.

Prostovoljno gasilsko društvo Trzin je prišlo do denarnih sredstev

z večletnim namenskim varčevanjem za nakup različne gasilske opreme, ki jo gasilci potrebujemo za delo na različnih posegih, in za sofinanciranje izgradnje in vzdrževanje novega gasilskega doma. Sredstva so bila namenjena nakupu novega gasilskega vozila GVC 24/50, 50-odstotni znesek je zanj prispevalo društvo iz lastnih sredstev – 120.000 evrov. Društvo je namensko varčevalo za nakup novega vozila od leta 2002. Nakup vozila je bil zaključen v letu 2016.

Občina Trzin v skladu z zakonom zagotavlja tudi javno gasilsko službo, kot je to zapisano v odgovoru župana Petra Ložarja na omenjeno izjavo, zato želimo, da našega društva brez potrditve informacij ne vpletate v različne dopise in pisma, ki so namenjena medsebojnemu obračunavanju na politični ravni.

Prostovoljno gasilsko društvo Trzin je za vsa vprašanja in pojasnila na voljo na elektronskem naslovu: pgdtrzin@t-2.net, z veseljem vam bomo odgovorili. Z gasilskim pozdravom NA POMOČ! •

Upravni odbor PGD Trzin

Odgovor na sprenevedanje in zavajanje Trzincev s strani župana Trzina

S poštovane občanke in občani! Če zanemarimo nesprejemljivo dejstvo, da so županu še pred izidom zadnjega Odseva dali na vpogled naše javno pismo in tudi možnost odgovora, je, glede na vsebino županovega odgovora, za pravilno obveščenost javnosti potreben odgovor na županovo pisanje. Od uredništva Odseva pa zahtevamo, da opozori na nepooblaščen popravek našega javnega pisma, ko se je ime dokumenta »Investicijski program« preimenovalo v »Naložbeni program«. Popravek je pomemben, saj je »Investicijski program« uraden dokument, ki je obvezen pri pripravi javnih naložb v vrednosti več kot 500.000 evrov.

Investicijski program za nov trzinski gasilski dom je narejen na podlagi dokumenta identifikacije investicijskega projekta (DIIP), oba dokumenta pa je nepooblaščen, v nasprotju z uredbo, ki ureja enotno metodologijo za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (UREDDBA), potrdil kar župan sam. S tem je samovoljno in nezakonito prevzel vlogo potrjevanja teh dveh dokumentov Občinskemu svetu Občine Trzin.

Tako je vrednost naložbe iz DIIP-a v višini 1.101.769,95 evra v Investicijskem programu narasla po tekočih cenah na 1.901.448,99 evra. Vas to na kaj spominja? V Investicijskem programu je prav tako jasno določeno, da bo občina gradnjo financirala 100-odstotno iz proračunskih sredstev ter da je tako finančna konstrukcija zaprta. Velikost objekta naj bi bila 1195,53 m², v kar je všteta garaža s šestimi parkirnimi mesti za gasilska vozila s cisternami in 15 m visok stolp. Preverila pa se bo še možnost gradnje kleti. Pri analizi tržnih možnosti je kot razlog navedeno boljše počutje in zadovoljstvo zaposlenih, v analizi zaposlenih pa piše, da ni predvidenih zaposlenih. Odgovorna oseba za izvajanje naložbe, za izdelavo in nadzor je strokovna delavka na Občini Sida Valentinčič, ki je po izobrazbi univ. diplomirana krajinarka. To je povzeto iz vsebine »županovega« Investicijskega programa. Kasneje je Občina izvedla javni natečaj za izdelavo Urbanistično-arhitekturnega načrta na podlagi smernic (podatkov, dimenzij), ki so bile drugačne kot v Investicijskem projektu. Pogoje je verjetno določil župan sam in so v veliki meri drugačni kot v Investicijskem programu. In zdaj slišimo, da tudi nagrajena varianta z natečaja ni končna verzija. Tako se zapravlja naš denar za »uradne« dokumente, ki jih presoja in potrjuje sam župan, in jih v vsakem naslednjem koraku ne upošteva. Pri

svojem odgovoru na naše pismo se župan opira na odgovor uradnice Službe za lokalno samoupravo, ki očitno sploh ne pozna funkcije obeh pomembnih dokumentov, DIIP-a in Investicijskega projekta. Citiramo: »Dokument identifikacije investicijskega projekta je izvedbeni dokument, za pripravo katerega poskrbi župan tako, da naroči izdelavo investicijskega programa.«

Župan je napako prav gotovo opazil (če ni, smo ga na napako večkrat opozorili mi), ker pa mu je populistično koristila, je to napako uporabil za zavajanje trzinske javnosti. Je pa spregledal dopis Ministrstva za finance, Direktorata za proračun, iz katerega je razvidno, da bi oba dokumenta moral potrditi pristojni občinski organ, ki je, če ni drugače določeno, občinski svet. Je ta spregled naključen? Dopisa si lahko pogledate na naših spletnih straneh.

Spoštovanje postopkov pri odločitvah o naložbah je zelo pomembno, saj so namenjeni zmanjševanju možnosti sprejemanja neracionalnih, nepremišljenih, predragih variant naložb, ki so polne velikih koruptivnih tveganj in kasneje prinesejo tudi velike stroške vzdrževanja. Te, poleg predrage naložbe, kasneje oblast preloži na ramena davkoplačevalcev oziroma občanov (TEŠ6, Patria, letalo Falkon, Onkološki inštitut, Jefačnikova domačija ...).

Na naših spletnih straneh si lahko pogledate UREDBO. Opozarjamo na 4. člen, 20. člen oziroma poglavje 4a in na 21. člen. Tukaj bomo podarili samo 21. člen, vsebina le-tega so določila o presoji smotnosti predlagane naložbe. Drugi odstavek določa: »Pri strokovnem ocenjevanju ne smejo sodelovati osebe, ki so pripravljale obravnavano investicijsko dokumentacijo, ter druge osebe, pri katerih bi lahko prišlo do konflikta interesov.« Kaj potem porečete na izjavo poveljnika PGD Trzin Marka Kajfeža, ki nas je na januarskem zboru občanov najprej podučil, da je on v Sloveniji najvišje izobražen gasilec, in vprašal, kdo izmed strokovnjakov lahko pove bolje od njega, kakšen gasilni dom potrebuje Trzin?

Spoštovani, takšno je vodenje Občine Trzin, ki ga plačujemo mi vsi. Ne pozabite tudi na preprečevanje določitve poštene cene komunalnih storitev s strani neformalne koalicije liste Za trajnostni razvoj Toneta Peršaka, trzinske SDS in liste trzinskih gasilcev. •

Za zeleni Trzin, lista odgovornih aktivnih občanov
Lista Trzin je naš dom

Kakšen bo dom zaščite in reševanja v Trzinu?

V ponedeljek, 30. januarja, je v avli Centra Ivana Hribarja potekalo odprtje razstave natečajnih elaboratov za dom zaščite in reševanja v Trzinu, ki se ga je udeležilo presenetljivo veliko obiskovalcev.

Foto: Foto: Arhiv Občine Trzin

Približno osemdesetglavo množico je pozdravil zvok harmonike, meh pa je raztegoval prvi glasbeni gost Blaž Klopčič iz Glasbene šole Lartko, ki je pod mentorstvom Klemna Stoparja zaigral skladbo legendarnega Lojzeta Slaka Pod Poncami. Po glasbenem uvodu je sledila predstavitev predlogov natečaja. „Opiramo razstavo natečajnih elaboratov za dom zaščite in reševanja v Trzinu, izdelanih v okviru javnega natečaja, ki ga je razpisala Občina Trzin v sodelovanju z Zbornico za arhitekturo in prostor Slovenije. Izveden je bil javni, anonimni, odprti, enostopenjski arhitekturno-urbanistični natečaj z anketnim delom za urbanistično zasnovo območja ter projektnim delom za izbiro strokovno najprimernejše arhitekturne rešitve. Namen natečaja je bil pridobiti idejne rešitve za širše območje anketnega dela natečaja v osrednjem delu občine. Nepozidani prostor med starim in novim Trzinom se je od osemdesetih let pa do danes napolnil z različnimi prostorskimi zasnovami, ki so poleg rešitev pustile odprta tudi mnoga vprašanja. Namen anketnega dela natečaja je bil poiskati najprimernejše urbanistične rešitve, ki bodo zaokrožile osrednje območje in omogočile njegov skladni razvoj. Projektni del natečaja pa obravnava dom zaščite in reševanja, ki se umešča v vzhodni še nepozidani del natečajnega območja. Cilj natečaja je bil poiskati najprimernejšo arhitekturno rešitev, ki bo s premislekom o razvoju celotnega območja soustvarjala urbani del Trzina,“ je zbranim povzel povezovalac programa in predstavil ocenjevalno komisijo.

Foto: Metka Pravst

Blaž Klopčič iz Glasbene šole Lartko

Odgovorni za projekt

Predsednik ocenjevalne komisije je bil Rok Benda, s strani Občine Trzin, kot naročnice, je bila imenovana Sida Valentinčič, kot njena namestnica pa Polona Gorše Prusnik; člana, ki sta bila imenovana s strani Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije, sta bila Robert Potokar, njegova namestnica pa Maša Živec. Določeni so bili tudi poročevalci – poročevalka s področja arhitekture je bila Špela Nardoni Kovač, poročevalec s področja krajinske arhitekture pa Damjan Černe. Skrbnica natečaja je bila Špela Kryžanowski. Člani ocenjevalne komisije so naknadno imenovali izvedenca za promet Gašperja Blejca in izvedenca za gasilsko tehnologijo Boruta Kumpa. Nadalje smo izvedeli še podrobnosti o postopku natečaja, na katerega so se z oddajo natečajnih elaboratov odzvali trije ponudniki. Ocenjevalna komisija se je zbrala na šestih sejah in ponudnikom podelila prvo in drugo nagrado ter priznanje. Prvo nagrado, ki jo natančno predstavljamo v tem prispevku, so prejeli avtorji elaborata Matej Andjelič, Tina Marn, Urban Petranovič, Davorin Počivašek, Martin Tomažič in Andrej Ukmar; sodelavec za promet je bil Peter Brglez. Ostali dve natečajni rešitvi si lahko ogledate na razstavi še do 27. februarja 2017 v času uradnih ur.

Župan je poudaril, da je projekt odprt za predloge občanov.

Župan: Rešitve so zanimive, a jih je treba dodelati

Na odprtju je po uvodni predstavitvi udeležence pozdravil trzinski župan Peter Ložar in povedal, da so se potrebe po gasilnem domu pojavile, še preden je Trzin postal samostojna občina. „Zdaj smo na točki, ki je bolj oprijemljiva, lahko si ogledate rešitve. Vse so po svoje dobre in zanimive, vsaka pa zahteva dodelavo,“ je poudaril in dodal, da smo na vrsti občani, da podamo svoje predloge. Za županom je zbrane pozdravil predstavnik Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije Vlado Krajcar, ki je spregovoril o arhitekturnih natečajih na splošno: „Natečaj pomeni pravo konkurenco med arhitekti, kjer v ospredje pridejo ideje in rešitve, manj pa so pomembni drugi vidiki, ki v zadnjem času prevladajo v svetu javnega naročanja, to pa je najnižja cena. Vemo, da navadno najnižja cena pomeni najvišjo ceno pri izvedbi, zato sem še toliko bolj vesel, da je šel ta projekt po pravilni poti dobre priprave in tehtnega premisleka. Prepričan sem, da bo na koncu dobil kakovostno rešitev. Gasilski dom je globoko zasidran v identiteti slovenskega naroda, je kot manjše kulturno središče, je socialni prostor in prostor, kjer se dogaja tudi družabno življenje. Arhitekti so lahko temu prostoru dali dodano vrednost za kakovosten javni prostor, ki gotovo je vrednota vsem,“ je povedal Krajcar.

Vlado Krajcar, predstavnik Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije

Od preproste do kompleksne naloge

Predsednik natečajne komisije Rok Benda je spregovoril o pridobljenih natečajnih rešitvah in delu ocenjevalne komisije. „Prvotno je bila naloga videti precej preprosto, na konkretni parceli je bilo treba predstaviti konkreten program gasilnega doma. Tu se je zadeva začela komplicirati, ker je parcela malenkost premajhna. Potem smo ugičali, ali je možno na takem zemljišču in v takih okoliščinah aktivirati potencial arhitektov. S tem namenom smo natečaju dodali prostorsko dimenzijo, ga dodatno razširili na urbanistični del, ki je obdelal širši prostor,“ je pojasnil in dodal, da bo gasilski dom stal na točki vstopa v Trzin, ki pa ta trenutek še ni definirana, a bo sooblikovala novi Trzin. „Zato so natečajniki predlagali rešitve za komercialne vsebine na vzhodnem delu, in upam, da jih bo Občina dejansko tudi izvedla,“ je povedal in zaključil z upanjem, da bodo nekoč prišle v poštev ravno urbanistične rešitve iz tega natečaja.

Rok Benda, predsednik natečajne komisije

Zmagovalna natečajna naloga

Andrej Ukmar je zbranim predstavil zmagovalno rešitev. Ker je začel svojo predstavitev z urbanistično zasnovo širšega dela Trzina in ne konkretno predstavitvijo doma zaščite in reševanja, obiskovalcem ni bilo najbolj jasno, zakaj jim govori o tržnici, odprti javni ploščadi za javne dogodke, trgovskem središču in kulturnem domu, ko so vendar prišli po pojasnila, kakšen bo novi dom zaščite in reševanja, zato je s pojasnili vskočil župan Peter Ložar. Povedal je, da so natečajnikom zaupali dve nalogi. V nalogi A so podali rešitve za dom zaščite in reševanja, pod nalogo B pa so dali arhitektom prosto pot za oblikovanje urbanističnih idej, kako bi lahko bil videti Trzin od vzhodne strani pa vse do mosta preko Pšate. Pojasnil je, da ni nujno, da bodo te ideje

udejanjene, bodo pa v navdih, ko se bo o tem odločalo. Zbrani so nato predstavitev širše idejne urbanistične zasnove precej nestrpno poslušali do konca, ko je vendarle prišla na vrsto predstavitev osnovne idejne rešitve za dom zaščite in reševanja. Zaradi lažjega razumevanja vseh vidikov projekta je besedilo v nadaljevanju obogateno s podatki iz nagrajene natečajne naloge.

Foto: Metka Pravst

Zmagovalno nalogo je predstavil Andrej Ukmar.

Možna betonska konstrukcija

Objekt so zaradi večjih razponov zasnovali v standardni armirano-betonski konstrukciji. „Zasnova zagotavlja predpisano potresno odpornost konstrukcijskih kot tudi nekonstrukcijskih elementov in instalacij, tako da bo omogočeno nemoteno obratovanje objekta tudi v primeru potresa,“ je zapisano v projektni nalogi o zasnovi gradbenih konstrukcij. Ker je konstrukcija hkrati tudi fasada objekta (iz vidnega sivega betona z dodatkom rdeče barve), je toplotna izolacija na notranji strani, stiki plošč z zunanjimi nosilnimi stenami pa so ločeni s toplotnoizolacijskimi elementi. Arhitekti so pozornost namenili tudi celoviti trajnostno naravnani energetski zasnovi, temu prilagojeni so sistemi za prezračevanje (kombinacija prisilnega in naravnega), ogrevanje (s toplotno črpalko in dodatno plinsko napeljavo) in hlajenje (učinkovita zunanja senčila), prav tako ti sistemi upoštevajo optimizacijo stroškov vzdrževanja obratovanja. Za učinkovito obratovanje, upravljanje, krmiljenje in nadzor nad vgrajenimi instalacijami in napravami je predvidena vgradnja osrednjega nadzornega sistema, vse naprave pa bodo napajane z agregatom za nemoteno delovanje v primeru izpada električne energije ali v primeru naravne nesreče širših razsežnosti. Za zmanjšanje porabe pitne vode v objektu na minimum je predviden sistem zbiranja deževnice v hranilniku, ki bo vkopan v zemljo. Vodovodna napeljava bo opremljena s tehnologijami za varčevanje z vodo, objekt bo priključen na javno vodovodno omrežje, garažni boks pa opremljen s priključkom za potrebe pranja in odtočnimi talnimi kanali z lovilec olj in maščob. Za potrebe gašenja objekta bo območje opremljeno z

Maketa urbanističnih idej nagrajene natečajne naloge

zunanjim hidrantnim omrežjem, v objektu pa bo notranje hidrantno območje s hidrantnimi omaricami s poltogo cevjo na kolutu in ustrezno število gasilnih aparatov.

Hiša s stolpom

Če se osredotočimo na oblikovno zasnovo, bo vsem na očeh ravno stolp. „Zasnova arhitekture doma zaščite in reševanja izhaja iz tipologije (tradicionalne podobe, op. a.) gasilskega doma kot hiše s stolpom, ki ima poleg naloge sušenja cevi tudi simbolni pomen,“ je na odprtju razstave poudaril Andrej Ukmar, eden od članov zmagovalne ekipe arhitektov, ki so ta simbol poudarili in ga sodobno interpretirali. Ker pa bosta v domu poleg prostovoljnega gasilskega društva (PGD) svoje prostore dobila tudi civilna zaščita (CZ) in planinsko društvo (PD), so zasnovo preprostega stolpa razvili v višino (s predvideno razgledno teraso na vrhu, ki jo bodo lahko uporabljali predstavniki vseh treh društev) in mu dodali volumen – s tem so želeli poudariti dom zaščite in reševanja kot simbol urbanega središča. „Stolp tako postane integralni del celotnega volumna. Zasnova objekta omogoča tako širitev garaž kot tudi nadzidavo stolpa,“ so zapisali v projektni nalogi, ki podaja tudi podatke, da bo stolp meril dva krat dva metra in dosegal višino 16 m, dostopen pa bo iz vsake etaže. Predvideva se tudi, da bo prostor na strehi nad garažnimi boksi uporaben za zunanje vadišče. Za vaje v notranjosti bodo uporabili društveni prostor, osrednje stopniščno jedro z dvigalom in alarmi v vsaki etaži, stolp in rezervne površine v garaži. Prostor za vaje je predviden celo na severni vadbni fasadi, na kateri bo zunanja plezalna stena za plezanje in vaje za delo z nosili.

Foto: Foto: Arhiv Občine Trzin

Stolp ima tudi simbolni pomen!

Prevozne garaže

Kar se tiče prometne ureditve doma zaščite in reševanja, so za potrebe PGD garažni boksi z dveh strani povezani na cestno omrežje, prevozne garaže imajo servisni uvoz od zadaj z Mengeške ceste in izvoz spredaj na Ljubljansko cesto, ki bo za potrebe DZiR podaljša-

na, tako da bodo lahko gasilska vozila pred odhodom na intervencijo iz tlakovanega dvorišča zapeljala na omenjeni podaljšek Ljubljanske ceste in nato na Mengeško cesto. Omenjeno tlakovano intervencijsko dvorišče naj bi bilo v širši zasnovi urbanističnih rešitev preko Ljubljanske ceste neposredno povezano še s trgom pred predlaganim Kresiščem, ki bi bilo namenjeno prireditvam – tako bi bilo intervencijsko dvorišče ves čas prosto za primer posredovanj. So pa v projektu ob servisni dovozni cesti in intervencijskem vhodu na severu DZiR predvideli tudi osem parkirnih mest za osebna vozila.

Nosilna konstrukcija objekta je armirano-betonska.

Funkcionalna notranjost

Arhitekti so se v projektni nalogi lotili zasnove notranjih prostorov zelo funkcionalno. V sklopu prostorov za potrebe PGD Trzin je poleg garaže, ki je kot enoten prostor brez vmesnih podpor dvostransko odprta in prevozna (hkrati pa je možna širitev za en dodatni parkirni boks), predvidenih več prostorov. Ob garažnih boksih je predvidena garderoba z ločenim intervencijskim vhodom in taktična soba za izvajanje nadzora in koordinacije reševanja oziroma v primeru večjih posredovanj za potrebe vzpostavitve operativnega štaba. Društveni prostor je predviden v kletni etaži, sejna soba pa v drugem nadstropju z izhodom na vadbno površino (na strehi garaže), so pa predvidena tudi etažirana regalna skladišča – v montažni izvedbi, ločeno za potrebe PGD, CZ in PD. Prav tako je za vse uporabnike omenjenih društev predvidena uporaba skupnih prostorov – avla (čajna kuhinja in sanitarije), sejna soba s konferenčnim omizjem za 16 oseb in dvorana, ki sprejme do 100 ljudi. Na dvorano ter sejno sobo se navezuje tudi skladišče za hrambo miz, stolov in drugo opremo, ki je potrebna za organizacijo dogodkov. Za potrebe CZ je namenjenih 40 m² skladišča v pritličju, za člane PD prostor v 3. nadstropju z razgledom na okolico, planinskemu društvu pa bo namenjenih še ločenih 35 m² skladišča v etaži.

Nastopu Glasbene šole Lartko je prisluhnilo precej obiskovalcev razstave.

Ali je prostor primeren za DZiR?

Ko je Andrej Ukmar na odprtju razstave na kratko povzel pomembne podatke idejnih rešitev za dom zaščite in reševanja, je župan povedal še, da predpisi zahtevajo postavitve gasilskih domov zunaj območja poplavnih voda Q500, in tudi poplavne študije kažejo, da je zelo malo takšnih prostorov v Trzinu.

Na razstavi je svoj kotiček pripravilo tudi Prostovoljno gasilsko društvo Trzin.

Foto: Metka Pravst

Obiskovalci so vneto razpravljali o idejnih rešitvah, a opomb v knjigo vtisov niso vpisovali.

Preden so si obiskovalci lahko podrobneje ogledali razstavo, so jih z nastopom razveselili še člani Glasbene šole Lartko – Luka Debelič in Brin Tomc na kitarah in Monika Debelič na violini so izvedli skladbo Erica Claptona You are wonderful tonight. Za zaključek je povezovalc prireditve zbrane povabil, da na ogled razstave povabijo še druge občane ali zapišejo svoje pripombe v knjigo vtisov, ki je na voljo na prizorišču v času razstave. •

Metka Pravst

Razstavo natečajnih del urbanističnih in arhitekturnih rešitev za dom zaščite in reševanja v Trzinu si lahko v avli Centra Ivana Hribarja ogledate od 27. februarja v času uradnih ur – v ponedeljek od 8. do 19. ure, v torek od 7. do 13.30., v sredo od 8. do 19. ure, v četrtek od 7. do 19. ure in v petek od 7. do 13.30.

Javni vpis novincev za šolsko leto 2017/2018

Na podlagi tretjega odstavka 20. člena Zakona o vrtcih (Ur. l. RS, 100/05-UPB, 25/08, 98/09-ZIUZGK, 36/10, 62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/2012-ZUJF, 14/15-ZUUJFO) objavljamo javni vpis novincev v Osnovno šolo Trzin, Enoto vrtca Žabica za šolsko leto 2017/2018. Vloge za vpis predšolskega otroka v vrtec oddajte najkasneje do 31. marca 2017 na naslov: Vrtec Žabica, Svetovalna služba, Ploščad dr. Tineta Zajca 1, 1236 Trzin.

Obrazec vloge dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani vrtca www.vrtec-trzin.si.

Ravnateljica: mag. Helena Mazi Golob, MBA

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka v Občini Trzin

Vse starše novorojenčkov obveščamo, da lahko vložijo vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka.

Obrazec je na voljo na spletni strani www.trzin.si ali v vložišču Občine Trzin in se vloži v roku treh mesecev od rojstva otroka na naslov: Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po Pravilniku o merilih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 2/16, 7/16) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči in njeni skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, ne presegajo 1.669,17 evra bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v Občini Trzin in ni prejel denarne pomoči ob rojstvu otroka že v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 230 evrov.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali na telefon: 01/564-45-44. •

Občinska uprava

Obvestilo o odvozu kosovnih in nevarnih odpadkov

Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., obvešča, da bo odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov v občini Trzin potekal marca.

Odvoz kosovnih odpadkov bo 21. in 22. marca. 21. marca bodo odvažali kosovne odpadke na Habatovi ulici, Jemčevi cesti, Kmetičevi ulici, Mengeški cesti in ulici Za hribom, 22. marca pa bodo odpeljali še kosovne odpadke z ostalih ulic v Trzinu.

Odvoz nevarnih odpadkov bo 22. marca. Nevarne odpadke boste lahko oddali med 15.30 in 17. uro na dvorišču Mengeške 9, med 17.30 in 19.00 pa na parkirišču pred trgovino Mercator.

Natančen raspored odvoza kosovnih in nevarnih odpadkov bomo objavili v naslednji številki Odseva, urniki z navodili o zbiranju kosovnih in nevarnih odpadkov so objavljeni tudi na spletni strani www.prodnik.si, uporabniki pa jih bomo prejeli tudi v poštne nabiralnike. •

Metka Pravst

Kultura – večna prijateljica

Cvetka in Marjan, osrednja lika, ki sta obiskovalce občinske proslave ob kulturnem prazniku popeljala v večer, sta si skoraj hipoma pridobila naklonjenost polne dvorane kulturnega doma v Trzinu. Ne glede na to, ali sta pred občinstvo stopila kot ljubka, drug v drugega zagledana šolarja, divja študentka in umirjen poet, kot odrasla ponosna folklorna plesalca ali kot simpatična, zrela ustvarjalca v najlepših letih, sta vendarle posredovala vedno enako sporočilo: »Kultura nas rešuje, kultura nas povezuje.«

Proslavi, ki je nosila naslov Večno prijateljstvo, bi tokrat brez zadrege lahko rekli kar predstava. Postregla je s prepletanjem dosežkov različnih trzinskih kulturno-umetniških ustvarjalcev vseh generacij in umetniških izrazov. Avtorici proslave, Saša Hudnik in Brigita Ložar, sta na oder pripeljali okoli 60 nastopajočih in nam z njihovo pomočjo naslikali življenjsko pot obeh glavnih junakov, ki ju skozi vsa obdobja spremlja (in rešuje) kultura.

Foto: Zinka Kosmač

»Oh, ko bi v tistih divjih študentskih letih ne imela umetnosti, če se ne bi mogla izražati na tak način ... ne vem, kje in kako bi se vse skupaj končalo,« je v enem od prizorov zavzdihnila Cvetka (Ada Lovše Mušič) in od svoje mladostne simpatije, zdaj že ovdovelega gospoda Marjana (Emil Milan Kuferšin), dobila skoraj enak odgovor: »Veš, tudi meni je kultura pomagala. Odprla mi je vrata med ljudi, omogočila mi je udejstvovanje v pevskem zboru, pri rezbarjih ...«

Prepletanje zgodbe in nastopov trzinskih društev

»Večno prijateljstvo prikazuje, kako kulturo dojemamo različne generacije in kako skoznj osebno in družbeno rastemo,« so zapisali v gledališkem listu. Na odru so se prepletali rokodelstvo (sekcija vezilj in rezbarjev pri Turističnem društvu Kanja Trzin), literatura, film (s simpatičnim filmskim vložkom lastne produkcije KUD-a Franca Kotarja), petje, ples, folklor, gledališče, glasbena in likovna umetnost. Učenci glasbene šole Lartko so večje dopolnjevali zgodbo, ki so jo pripovedovali gledališka skupina Azum, člani KUD-a Franca Kotarja in skupina Hlodi ter član-

ska Folklorna skupina Trzinka. Na začetku se je s projekcijo izbora likovnih del na temo umetnosti predstavila Osnovna šola Trzin, nitke pa so ob koncu spretno prepletli še člani Mešanega pevskega zbora Žerjavčki z zimzeleno Tečejo, tečejo nitke ... , ki smo si jo nekateri brundali še po zaključeni predstavi.

»Katera je tista malenkost ...?«

Po močnem zaključnem ploskanju je pred mikrofon stopil tudi župan Peter Ložar. »Dnevi, kot je današnji, so kazalnik, da so premnoge ure, ki jih vlagamo v ohranjanje kulturne dediščine, folklorne, glasbene, gledališko, recitatorsko dejavnost ... vredne vsake minute, vsakega atoma moči, ki ga v to vložimo. Slovenci smo znani po trmi. Mogoče nas tudi ta trma ves čas pelje naprej,« je med drugim povedal Ložar in s tem morda dal pojasnilo marsikomu, ki je dan poprej med prenosom državne proslave prikimal kritičnemu govoru slavnostnega govornika in se obenem spraševal, kako je mogoče, da slovenska kultura kljub nedohranjenosti vendarle vztraja. Trmasto vztraja.

»Edino pravo bogastvo takšnih (majhnih, op. p.) narodov je umetnost. Pravzaprav, če smo iskreni, je umetnost še edina reč v tej deželi, ki je še zares naša. Vse drugo se izgublja v nič.«

Tako Vinko Möderndorfer v govoru na državni proslavi 7. februarja 2017 ob Prešernovem dnevu v Čankarjevem domu.

Ložar je obiskovalce ob koncu pozval, naj vsakdo razmisli o tem, kaj lahko tudi sam doprinese v mozaik kulturne identitete. »Je to obisk gledališke, plesne, pevske ali kake druge predstave? Branje knjige ali sodelovanje v društvenem življenju, ali pa preprosto to, da preberemo kdaj kako pravljico otrokom ali vnukom? Vsak tak kamenček šteje in čez leta obrodi sadove,« je poudaril Ložar. In ker je, kot rečeno, del kulture tudi povezovanje ljudi, se je dogodek tradicionalno zaključil še z druženjem ob prigrizku in kozarčku. ●

Tanja Bricelj

Bralec je vedno soustvarjalec

Kadar je gost kulturnega večera nekdo, ki tako večje pripoveduje zgodbe, kot to počne pisatelj Tone Peršak, si od dogodka zanesljivo lahko obetamo mnogo več kot 'le' predstavitev knjige. Tudi tokrat je bilo tako, saj je pogovor ob novem Peršakovem romanu Stanja ponudil globlji vpogled v družbo, ki nas obkroža. Morda so tudi zato v avditoriju vznikala nova in nova vprašanja, ki so jih obiskovalci postavljali avtorju še precej po prvotno odmerjenem času.

Foto: Štefka Prelec

Tone Peršak med podpisovanjem svojega novega romana Stanja

Kulturni večer v organizaciji KUD Franca Kotarja je vodila Saša Hudnik in je potekal 26. januarja v Dvorani Marjance Ručigaj. Toneta Peršaka Trzincem ni treba posebej predstavljati; poznamo ga predvsem kot župana in aktualnega kulturnega ministra, na dogodku pa smo ga srečali v vlogi pisatelja. Predstavitve romana, ki je izšel ob koncu lanskega leta pri založbi Knjižna zadruga, je avtor začel z branjem odlomka iz prvega dela knjige.

Prvih 43 strani brez oseb

Roman opisuje zakonsko življenje moža in žene, predstavnikov višjega srednjega razreda pri zgodnjih štiridesetih. Začne se na nenavaden način, kajti na prvih 43 straneh bralec zaman pričakuje nastop katerega od glavnih likov, saj avtor zgolj opisuje stanovanje in s tem ustvarja kuliso, ki bo kasneje dala bralcu možnost ustvarjanja lastnega vtisa o obeh junakih.

»Nekoliko me je skrbelo, kako bo sprejeto to, da tako dolgo ne nastopa nobena oseba. Za razliko od zlate dobe romana, v kateri je avtor nastopal v nekakšni 'božji' vlogi, ki vse vé in vse razume, pa zdaj živimo v času, ko bi takšna pisateljeva vloga delovala neverodostojno. Čeprav si ustvarjamo lastne predstave o drugih ljudeh, resničnega ozadja ne poznamo. Človeka je mogoče spoznati šele po njegovih dejanjih,« je Peršak pojasnil svojo odločitev, zakaj je roman začel na tako neobičajen način.

»Res je tako!«

Njegov cilj je bil povedati zgodbo tako prepričljivo, da bralec sam ugotovi, kakšna sta glavna junaka. »Bralec je vedno soustvarjalec literarnega dela. Prav zato je branje taka avantura,« dodaja Peršak in še pove, da je dobra tista knjiga, ki bralca pripelje do notranjega občutka, da je vse to že vedel, do odkritja, ko si reče: »Res je, to je tako!«

V pogovornem večeru sta se moderatorica in avtor dotaknili še vrednoti sodobne družbe in družbenozgodovinskih razlogov za zakon in tudi varljivega izobilja; zanj Peršak meni, da »ni dober, saj ni stimulativen«. Avtor je opozoril, da živimo v času globalizma in neoliberalizma, ko je oseba le še »človeški vir«, in v katerem vlada brezdušen sistem, za katerega se ves čas sprašujemo, ali je sploh še zdržen.

Roman poudarja težavo narcizma

Stanja slikajo odnose v modernem (slovenskem) zakonu, v katerem sta dva visoko izobražena in uspešna posameznika z izrazito izpostavljenim narcizmom. Pozornost usmerjata zgolj nase in na svoje potrebe, zakonsko sobivanje pa je bolj kot ne pragmatizem in ga ohranjata predvsem zato, ker jima omogoča izpolnjevanje lastnih sebičnih interesov. Zakonca združuje predvsem družbeni status in skupna lastnina in tudi strah pred nenadno izgubo (državne) službe. Ona otrok ne želi, on bi jih imel bolj zato, da bi ugodil »svoji mamiči«. Njuno nenehno prepiranje, ki pa nikoli ne napreduje do točke, v kateri bi se zgodil ključen preobrat, opazovalec v romanu opiše s tem, da se »končuje en krog pekla in se začne naslednji«. In kot je v pogovoru poudaril tudi avtor sam: »Nekoč pač prideš do dna pekla.«

Pisateljevanje kot šport

Peršak je odgovoril tudi na več vprašanj občinstva in pri tem razkril, da pri pisateljevanju ne gre čakati na navdih, ampak je pisanje bolj podobno športu: »Ne smeš izgubiti kondicije, vsak dan je treba pisati vsaj pol ure, na začetku je ogrevanje, potem pa steče.« Priznal je, da je naslov knjige najtežji del ustvarjanja, saj ga je za Stanja zamenjal kar štirikrat. Za konec je napovedal tudi izid nove knjige, ki jo lahko pričakujemo čez nekaj mesecev, in bo nekakšno nadaljevanje prejšnjega romana Usedline. ●

Tanja Bricelj

Med biseri Tajske

TD Kanja je 25. januarja v Dvorani Marjance Ručigaj organizirala potopisno potovanje o Tajski, na katerem je Biserka Čičerov poslušalce vodila po poteh osrednjega in severnega dela te 513.000 km² velike države na jugozahodu Azije, ki sta jo obiskala z možem Aleksandrom. Osemndnevni turistični izlet, na katerem sta se pridružila skupini 24 Slovencev, je v okviru domžalskega društva Lipa, Univerze za tretje življenjsko obdobje, organizirala Turistična agencija Oskar.

Foto: Osební arhiv

Tajska, dežela nasmehov, je znana po svoji gostoljubnosti, odlični hrani, diš jemačoči naravi, zanimivih starih kraljestvih in prekrasnih budističnih templjih. Premamila je tudi zakonca Čičerov, ki sta teden dni odkrivala del njenih čarov. Na začetku lanskega marca sta iz Benetk odpotovala z letalom, ki je po 12 urah vožnje in kratkim vmesnim postankom varno pristalo v mestu angelov oziroma glavni prestolnici dežele, Bangkoku. Že prvi dan sta se sprehodila po živahni tropsko vroči ulici Khao San, polni domačinov in

turistov, in spoznavala živahen utrip glavnega mesta, kjer se življenje odvija pretežno na ulici. Domačini na njej kuhajo, pomivajo posodo, perejo in prodajajo raznovrstno blago. Na enem številnih masažnih stolov na ulici si je Biserka, kot prava turistka, privoščila refleksno masažo stopal. Naslednji dan sta spoznavala duhovno plat dežele v budističnih templjih, ki so se bohotali v pozlati in številnih umetelno oblikovanih drobnih okraskih. V enem od njih sta občudovala 66 cm visokega smaragdne Budo iz 14. stoletja, izdelanega iz enega kosa žada, oblečenega glede na letni čas (poletje, zima in čas deževja), v drugem spoznavala podrobnosti znanega Epa o Ramajani, v tretjem ju je presunil 46-metrski kip ležečega pozlačenega Bude ... Številni turisti in domačini v svetiščih prižigajo svečke in se prepuščajo duhovnemu budističnemu verovanju. Življenje v mestu sta zakonca opazovala tudi z reke Chao Praya in številnih kanalih, ki jih obkrožajo. Zaradi monsunskega deževja so hiše postavljene na kolih. Obiskala sta tudi tržnico cvetja, kjer so ju najbolj pritegnile številne orhideje, in preživela vratolomno vožnjo s tajskimi vozili »tuk- tuki«.

Naslednji dan je tajski vodič skupino slovenskih turistov spremljal do 550 km² velikega narodnega parka Erawan. Njegova glavna atrakcija je sedem slapov, ki so dobili ime po jezdne slonu boga Indre. Sloni predstavljajo pomemben del tajske kulture in zgodovine, so njihov narodni simbol in jih upodabljajo povsod. Med njimi imajo beli sloni prav poseben položaj in pripadajo le kraljevi družini. Tudi sicer ima Tajska obliko slonje glave z dolgim rilcem. Slovenski popotniki so uživali v neokrnjeni naravi parka, šumenju slapov, petju ptic, nekateri med njimi so pomohli noge v ribnike pod slapovi in jih prepustili pedikerski oskrbi posebnih rib. Pred zasluženim počitkom so si ogledali še znameniti most na reki Kwai (njegovo zgodbo zagotovo poznate iz istoimenskega filma) in pokopališče vseh, ki so izgubili življenje pri njegovi gradnji. Pravijo, da je vsak položen meter proge železniškega mostu, ki nikoli ni opravljal svoje naloge, terjal eno človeško življenje.

Ogledali so si tudi nekdanjo prestolnico Tajske Ayutthaya, ki je pod zaščito UNESCO-a. Ayutthaya je bila 400 let ena najlepših prestolnic v tem

Most na reki Kwai nikoli ni opravljal svoje naloge.

Budistični tempelj Doi Southep

Slon slikar

delu sveta. V tajsko-burmanskih vojnah sredi 18. stoletja so Burmanci oropali in oskrnili vse tempelje in Budovim kipom odbili glave. Eno so domačini skrili v drevo, ki jo je obraslo, in je danes ena glavnih mestnih znamenitosti. Potem je slovenska skupina s spalnikom, v katerem je bilo klimatsko hlajenje odprto do konca, pot nadaljevala proti severu dežele v mesto Chang Mai, kjer so si na višini 1700 metrov ogledali mogočen budistični tempelj Doi Suthep. Pri 30 stopinjah so do njega premagali še več kot 300 stopnic in si zaslužili ogled enega najsvetejših budističnih templjev na Tajskem.

Največjo preizkušnjo živcev so doživeli v kraljestvu bengalskih tigrov. Le najbolj pogumni med njimi so namreč mlade tigre obiskali v njihovi kletki in jih previdno božali, med njimi tudi zakonca Čičerov. Biserka je ugotovila, da je njihova dlaka trda kot sirkova krtača in ne mehka kot dlaka naših hišnih muck. Pri nočnem raziskovanju tržnic jih niso premamile pečene gosenice, kobilice in črvi, raje so poskušali nam znane tajske jedi in se razveselili sveže stisnjenih sokov. Nekaj časa so svet opazovali tudi s slo-novega hrbta in spremljali posebno slonjo, skorajda cirkuško predstavo. Najbolj jih je presenetilo, ko so opazovali slone pri ustvarjanju umetniških slik. A na platnu niso nastajale packe, nanje so sloni s svojim rilcem risali drevesa, nekateri so se nanje celo podpisali. Po vožnji z volovsko vprego, bambusovimi splavi, ogledu parka orhidej (kar 1300 vrst divjih orhidej raste na Tajskem) so se v večernih urah s spalnikom odpeljali nazaj proti prestolnici. Tokrat so bili na hladno ozračje v vlaku bolje pripravljeni, in jim mraz ni zlezal v kosti. Zadnji dan so pod vodstvom izkušenih tajskih kuharjev preizkusili svoje kuharske veščine in si pripravili nekaj okusnih tajskih specialitet in tako zaključili kratko spoznavanje eksotične dežele. Zakonca Čičerov sta prepričana, da se bosta na Tajsko še vrnila in si ogledala njen južni del s prekrasnimi plažami. ●

Tanja Jankovič

Predstavitev Trzina na sejmski promociji turizma v Sloveniji

Foto: Zinka Kosmač

Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala, je v četrtek popoldne, 2. februarja, zadonela pesem iz ust naše Folklorne skupine Trzinka na Sejmu za aktivni turizem na Gospodarskem razstavišču. Že leta se tudi naša občina v sodelovanju s Turističnim društvom Kanja Trzin udeležuje sejma, včasih bolj, drugič manj uspešno. Po vseh izkušnjah iz preteklih let smo se letos odločili za spremembo, ki se je, po mnenju številnih obiskovalcev, izkazala za uspešno. Udeleženci, ki se po sejmu pomikajo mimo stojnic, včasih vzamejo prospekt, večkrat ga potem odvržejo, ampak temu promocijski prospekt ni namenjen. Prav zato smo se odločili, da letos čez cel dan iz naše stojnice diši po odlični klobasi, zraven pa smo ponudili še sirček combozola, katerega uvoznik je tudi pokrovitelj naše smučarke Maruše Ferk. In prijeten vonj je obiskovalce ustavil, pokušali so klobaso, jo ocenjevali in hvalili. Zanimala jih je povezava Trzina s klobaso, in potem je sledila zgodbica o trzinskih mesarjih, ledenicah, obnovljeni domačiji Ivana Hribarja, znanega predvsem kot najpomembnejšega ljubljanskega župana, o bogatem kulturnem življenju v občini, in takrat šele je prišel na vrsto promocijski material. Ponudili smo lepo razglednico z vsemi opisanimi prireditvami in tudi že program bogatega dogajanja na Florijanovem sejmu. Sproščen pogovor je tekkel, na naši stojnici so se ljudje dolgo zadrževali in veliko spraševali, nemalo se jih je tudi vračalo

po še kakšno informacijo; z veseljem smo promovirali svojo občino. Glede na odzive obiskovalcev smo se zavedali, kar večkrat pozabimo, kako lepo je živeti v Trzinu. In kot je zapisano na novem »pingvinu«: Čeprav je Trzin ena najmanjših občin, spada med najbolj razvito, bogatejše in gospodarsko bolj pomembno območje naše države. Obiskovalci so si tudi z zanimanjem ogledovali rezbarja, ki sta klesala les in ustvarjala umetnine. Tudi vezenine, ki so del bogate oblačilne tehnike, so bile deležne prenekaterega vzdihla občudovanja. Obiska številnih Trzincev smo bili še prav posebno veseli, vsak posameznik in tudi pohodniki so s svojim prihodom dokazali pripadnost in zanimanje za kraj. Na sejmu, ki je največja sejmska promocija turizma v Sloveniji, smo navezali nove poslovne stike z razstavljalci, ki si želijo sodelovati na našem Florijanovem sejmu, in tudi odločitev, da sodelujemo le en dan, se je izkazala kot pravilna. Pomembna je kakovostna predstavitev, da nas vidijo in slišijo, in letos so nas prav gotovo. Torej naj bi zasnova za naslednje leto ostala enaka, seveda pa se vedno lahko še kaj doda, izboljša. ●

Dunja Špendal

Spremenjen spletni naslov in nova podoba spletnih strani vremenske postaje pri OŠ Trzin

Spremembe in posodobitve so stalnica našega življenja. V pričakovanju novih prostorov v prihodnjem domu zaščite in reševanja ne držimo križem rok niti pri trzinski civilni zaščiti. Le malo je še Trzincev in okoličanov, ki ne vedo, da imamo že vse od konca leta 2015 ob šolskem sadovnjaku vremensko postajo, ki jemlje mero domačemu ozračju in padavinam. Porodne krče smo hitro prebrodili in že v prvem letu obstoja dosegli zelo zanesljivo delovanje. Na ta način se izredno dobro dopolnjujejo s podatki samodejne vodomerne postaje Agencije RS za okolje pri Malnovem mostu na Grajski cesti, ki jemlje mero naši Pšati. Z izjemo nekaj tednov poleti 2016, ko ni bilo na voljo trenutnih podatkov – ti so se v tem času sicer nemoteno zapisovali in so že v arhivu – vremenska postaja neprekinjeno deluje. Glavne značilnosti po mesecih in opise vremena si lahko ogledate oziroma preberete v vsakokratni Vremenski sekirici na zadnjih straneh tega glasila.

Skupaj s prizadevnimi člani vremenskega društva Zevs smo konec januarja prešli na novo podobo predstavitve podatkov VP OŠ Trzin, nov

pa je tudi spletni naslov - <http://trzin.zevs.si/>. Na novi naslov vas preusmerita tudi povezavi na naslovnicah spletnih strani OŠ Trzin in Občine Trzin. Še naprej pa so podatki dostopni tudi preko portala Geostik (<http://www.geostik.com/>, prek menijev Vreme/Temperature poiščemo na interaktivnem zemljevidu Trzin). Zaradi prehoda na novo spletno stran ni več možno brskati po podatkih prek programov Weatherlink in obeh namenskih programov za mobilne telefone – My Weatherlink in Weatherlink Mobile. Seveda pa to še naprej omogočata namestitve gornje povezave prek bližnjice in/ali zaznamka na namizje vseh brskalnikov, ki delujejo na vaših pametnih telefonih.

Vse bistvene podatke najdete na vrhu pod panoramsko sliko dela Trzina, nekatere največje/najmanjše/povprečne vrednosti so zaradi lažjega razumevanja obarvane. Dodali smo še tedensko, mesečno in letno statistiko, prikaze podatkov v obliki števcov, preglednice za njihov trend, čisto na dnu pa še razpredelnici pregled vseh podatkov ter vsakodnevni čas oziroma uro sončevega vzhoda in zahoda ter lunino fazo, seveda vse troje za Trzin. Morda so podatki na prvi pogled zaradi povečanega obsega nekoliko manj pregledni, a se boste nanje hitro navadili. Seveda pa bomo, v skladu z možnostmi, podobo in vsebino te spletne strani še dopolnjevali in nadgrajevali. Če imate tudi vi kakšne pripombe in želje glede vsebin, jih sporočite na stike, ki so navedeni na dnu spletne strani. Do takrat pa čim lepše vreme in čim manj iz njega izhajajočih neprijetnosti oziroma nevarnosti, ki so med najpogostejšimi vzroki za naravne nesreče. ●

Miha Pavšek, CZ Trzin

Skotopični ali Irlen sindrom – ko belina postane težava

Občinska svetnica liste Za zeleni Trzin, liste odgovornih aktivnih občanov, Alenka Marjetič Žnider je 9. januarja v dvorani Marjance Ručigaj organizirala predavanje o skotopičnem oziroma Irlen sindromu, ki se lahko pojavlja skupaj z disleksijo, motnjami vedenja pozornosti, s hiperaktivnostjo in podobnimi vedenjskimi težavami pri otrocih ali odraslih.

Foto: Tanja Jankovič

Takole vidijo besedilo osebe s skotopičnim sindromom.

Sindrom so začeli raziskovati šele v 80-ih letih prejšnjega stoletja, andragoginja dr. Polona Kelava iz Inštituta za disleksijo ga je z nekaj nazornimi primeri podrobno predstavila in spretno odgovarjala na številna vprašanja, ki so se porajala med poslušanjem. Skoraj dveurnega predavanja so se udeležile zaskrbljene mame in nekaj šolskih svetovalnih delavk, ki so na predavanju dobile tudi knjižico za boljše poznavanje sindroma in vprašalnik za samotestiranje.

Najhitreje ga odkrijmo pri branju

Raziskovalci so ugotovili, da pri sindromu skotopične občutljivosti ali skotopičnem sindromu prihaja do motnje vidnega zaznavanja oziroma težav pri potovanju in obdelavi vidnih informacij v možganih, kar lahko povzroči številna popačenja slike. Možgani ne zaznajo ene izmed barv barvnega spektra, zato vse vidne informacije, ki skozi oči pridejo do njih, zaznavajo drugače, nepravilno. Težavo najhitreje odkrijemo pri branju črnih črk na belem papirju, kjer lahko prihaja do valovanja, dodatnih presledkov med črkami in besedilom, zamegljenih črk in podobnih situacij, ki jih v resnici sploh ni. Pomembno je, da se sindrom odkrije že pri šolskih otrocih, saj jih neodpravljene težave z branjem spremljajo ves čas, otežujejo njihovo delo v šoli in življenje.

Taki otroci pogosto tožijo zaradi glavobolov, utrujenosti, se izogibajo branju, lahko so tudi nemirni ali celo agresivni ... Zaradi sindroma imajo lahko težave tako otroci z učnimi težavami kot tudi povprečni ali nadarjeni otroci. V izobraževalnih ustanovah ni testnih vprašalnikov, s katerimi bi pravi čas odkrivali skotopični sindrom, zato Inštitut za disleksijo že drugo leto organizira izobraževanja za vse, ki bi radi postali usposobljeni presojevalci za omenjeni sindrom. Inštitut za disleksijo je leta 2015 ustanovila Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje na osnovi dvajsetletnih izkušenj z raziskovanjem disleksije in skotopičnega sindroma andragoginje prof. dr. Ane Krajnc, vodi pa ga in v njem deluje kot certificirana Irlen presojevalka dolgoletna učiteljica slovenščine in ravnateljica Ljubica Kosmač. Po raziskavah ima težave zaradi skotopičnega sindroma 10-12 odstotkov populacije in skoraj polovica tistih, ki imajo učne težave ali težave pri branju. Sindrom se deduje, njegov nastanek pa lahko povzroči tudi poškodba glave, možganov ali vratnih vretenc. Težave sprožijo branje, računanje, pisanje, gledanje in celo poslušanje.

Težave, ki jih povzroča skotopični sindrom (simptomi)

Predavateljica je večkrat poudarila, da skotopični sindrom povzroča številne težave, ki niso pri vseh posameznikih enako izražene. Nekateri so občutljivi na svetlobo, kontraste, drobne vzorce ali podrobnosti, drugi imajo zmanjšano vidno polje ali celo globinski vid. Številne težave se izražajo tudi kot glavobol in migrene, vrtoglavice, bolečine v trebuhu, slabosti, bruhanje, nervoza, napetost, utrujenost, razdraženost ali nemir. Lahko so prisotni tudi fizični znaki: krčenje mišic, kronična bolečina ali sindrom razdražljivega črevesja. Pri obdelavi vidnih informacij so možgani močno obremenjeni, zaradi tega se lahko spremeni tudi posameznikovo vedenje. Oseba s skotopičnim sindromom lahko postane agresivna, uporniška, razdražljiva ali celo depresivna. Prihaja tudi do omejenega razumevanja, kratke koncentracije, napetosti v očeh, popačenj besedila na strani, neučinkovitega branja in posledično izogibanja branju. Katerakoli od omenjenih težav lahko nastane zaradi motenj vidnega zaznavanja ali Irlen sindroma, poimenovanega po psihologinji Helen Irlen iz ZDA, ki je dolga leta raziskovala težave odraslih pri branju, pri tem pa odkrila, kaj povzroča njihove težave, in zanje razvila rešitev.

Odkrivanje skotopičnega sindroma in reševanje težav

Z odkrivanjem in reševanjem težav se ukvarjajo posebej usposobljeni strokovnjaki, med njimi tudi andragoginja dr. Polona Kelava, ki je pojasnila, da je prvi korak pri odkrivanju težav pri otroku ali odrasli osebi vprašalnik za samotestiranje. Zajema različna področja od občutljivosti na svetlobo, težav pri branju ali uporabi računalnika, pri prepisovanju, vožnji in podobno. Najdete ga na spletnih straneh Inštituta za disleksijo. Usposobljena presojevalka priporoča, da ga najprej preberete in izpolnite čez tri dni, ko natančneje razmislite o vseh težavah, ki vas tarejo. Izpolnjeni vprašalnik pošljete na njihov naslov, tam ga pregledajo in ocenijo, ali je potreben naslednji korak. To je testiranje, ki je po priporočilih Helen Irlen smiselno že, če odgovorite pritrdilno vsaj na tri vprašanja enega poglavja vprašalnika. Testiranje traja približno dve uri, usposobljeni strokovnjaki s pomočjo vizualno intenzivnih vzorcev pri posamezniku najprej odkrijejo prisotnost skotopičnega sindroma in v nadaljevanju odkrivajo njegovo odzivnost na

barve. S kombinacijo posebnih barvnih folij vsakemu posebej določijo barvni odtonek, preko katerega dobijo njegovi možgani pravilno slikovno informacijo. V primeru hujših težav folije ne zadostujejo, zato takrat svetujejo celodnevno uporabo barvnih očal, ki so prav tako izdelane za vsakega posebej. Vse ugotovitve in testiranja priložijo v izvid, ki ga na željo staršev dopolnijo s priporočili za učitelje, kako otroku olajšati delo v šoli. Ob tem so obiskovalke predavanja lahko prisluhnile tudi izkušnji mame: njen otrok je imel že od samega začetka obiskovanja osnovne šole velike težave z branjem in pisanjem. Kljub veliko vajam in različnim tehnikam učenja pri njem niso razvili samostojnega učenja in tudi ocene niso odražale vloženega truda. Težave so se z leti vedno bolj povečevale. Pot jih je pripeljala na Inštitut za disleksijo, kjer so otroku na testiranju odkrili hujši primer skotopičnega sindroma. Zdaj pri branju uporablja folije določene barve, ki prekrijejo celoten list, čakajo še na barvna očala. Barvne folije so mu močno olajšale življenje, dobil je veselje do branja, bere bolj tekoče in vedno bolj samostojno se uči. Uporablja zvezke z barvnimi listi, teste učitelji natisnejo na barvni papir. Izzivi šolanja so tako postali bolj prijazni, predvsem jih vedno bolj prevzema na svoja ramena. Barvnih folij pa nikoli ne pozabi vzeti v šolo.

In kakšne so reakcije tistih, ki so jim s to metodo pomagali? Dr. Polona Kelava je na predavanju predstavila več primerov oseb z odkritim skotopičnim sindromom, med njimi tudi eno bolj ganljivih zgodb: »Oče je k nam pripeljal hudo nejevoljnega srednješolca z močno disleksijo, ki si je mislil – 'oče me je spet pripeljal na nekakšno testiranje, ki mi ne bo nič pomagalo'. Po opravljenem testiranju, ko je dobil ustrezna

barvna očala, se je začel fant glasno smejati. Do solz nas je ganila očetova izpoved, ki je prvič po devetih letih videl svojega sina nasmejanega.« Spomnila se je tudi starejše gospe s sindromom, iz katere se je usul plaz neprimernih besed, ko je z njihovo pomočjo skozi folijo končno lahko normalno prebrala besedilo. V dveh letih delovanja se je dr. Poloni Kelava nabralo veliko podobnih zgodb s srečnim koncem. Tudi predavateljica zaradi skotopičnega sindroma nosi očala, zaradi katerih se ji je razširilo vidno polje. Za poslušalce so stekla njenih očal svetlo modra, zanj so prozorna. »Nikoli nisem imela izrazitih težav, le ob branju so me vedno zelo pekle oči. Mislila sem, da tako pač je, in nikoli nisem pomislila na skotopični sindrom. Šele odkar vem o tem malo več, odkrivam svojo zgodbo za nazaj,« nam je zaupala. Predavanje je zaključila trdno odločena: »Naš cilj je, da bi otroci s težavami raje in lažje brali.«

Zaradi velikega zanimanja je Alenka Marjetič Žnider organizirala novo brezplačno predavanje »Odkrivanje talentov pri osebah z disleksijo«. Vabljeni ste, da 6. marca ob 17.30 v Dvorani Marjance Ručigaj prisluhnete dolgoletni raziskovalki prof. dr. Ani Krajnc, ki že 20 let orje ledino na področju disleksije. •

Tanja Jankovič

Več informacij: Inštitut za disleksijo, Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje, Poljanska cesta 6, Ljubljana. Po nasvet ali naročilo se lahko obrnete tudi na e-naslov: polona.kelava@guest.arnes.com ali telefonsko številko inštituta: 070/ 769 991

Zasedal je otroški parlament

Šolsko zbornico vsaj enkrat letno napolnijo učenci, ki na zasedanju otroškega parlamenta predstavljajo svoja mnenja in razmišljanja o določeni temi. Rdeča nit letošnjega zasedanja, ki sta ga 13. januarja vodila devetošolca Ines Ručigaj in Aljoš Matičič, je bila »Otroci in načrtovanje prihodnosti«. Mentorici Barbara Karba in Ana Lončar Burjek sta v okviru teme, ki jo je izbrala Zveza prijateljev mladine Slovenije, pripravili iztočnice in učence usmerili na štiri področja: karierna orientacija oziroma moja življenjska pot; razmere v družbi ali svetu; jaz in okolje, zemlja ali planet v prihodnosti; pouk na šoli čez 5, 10 ali 50 let. Na razrednih urah oddelčnih skupnosti so izbrali eno izmed tem, se o njej pogovarjali in pripravili kratke predstavitve, ki so jih njihovi predstavniki na parlamentu predstavili s pomočjo plakatov, projektorja ali v obliki dramske igre. Prikazali so zgodbo o dogajanju v razredu nekoč, danes in v prihodnosti, zgodbo o posledicah neučenja in slabega šolskega uspeha, razmišljanja o problemu onesnaževanja, nasilja v šoli, o našem planetu in šoli v prihodnosti, kako bi lahko bil naš svet lepši, kaj si želijo postati ... Z zanimanjem sta jim prisluhnili obe mentorici, ravnateljica Helena Mazi Golob, pomočnica ravnateljice Vanja Vogrin in svetovalna delavka Ksenija Rojs Visković. Ana Lončar Burjek meni, da je najbolj izstopala predstavitev 5.a razreda: »V do-

delnem dramskem vložku je nastopalo res veliko otrok, ki so na humoren način prikazali svoje razmišljanje o tem, kako se naše želje po poklicih spreminjajo od vrtca, osnovne šole in do obdobja odraslih.« Zasedanje so zaokrožili z delavnico, na kateri so se osredotočili na vprašanje, kaj lahko za zeleno prihodnost storimo že danes. Spomladi napovedujejo ponoven sklic otroškega parlamenta na temo »Stres v šoli«, ki so jo izbrali učenci. •

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič

Statistika PGD Trzin za leto 2016

Foto: Arhiv PGD Trzin

Lani smo imeli skupaj 37 posredovanj, od tega šest pri požarih, deset pri prometnih nesrečah, 20-krat smo posredovali na ostalih tehničnih intervencijah (odpiranje vrat, odstranjevanje posledic snegoloma ...), enkrat smo pomagali reševalcem pri prenosu obolele osebe. Skupaj smo na intervencijah opravili kar 538 ur. Imeli smo mesečne operativne vaje, udeležili smo se tudi sektorskih vaj v sosednjih društvih ter zagotavljali požarno stražo na prireditvah v Trzinu. Opravili smo 818 ur. Udeležili smo se enajstih pogrebov svojih podpornih članov ali gasilcev sosednjih društev. Tudi gasilska mladina je bila aktivna skozi celo leto. Vaje so potekale in so še vedno vsak ponedeljek ob 17. uri. Uspešno delujemo že tretje leto, vidni so že prvi rezultati. Otroci imajo že nekaj teoretičnega in praktičnega znanja, kar se je pokazalo tudi na tekmovanjih. Pionirska deseterina je v gasilski štafeti dosegla tretje mesto, skupina pionirjev je v Dekanih na gasilski orientaciji dosegla drugo mesto. Mentorji mladine so lani opravili skupno 591 ur.

V društvu so vsi člani skupaj opravili kar 5742 ur. Vse ure smo opravili prostovoljno in brezplačno, saj vsak prispeva svoj prosti čas. V te ure je všteto delo v gasilskem domu, posegi, operativne vaje, požarne straže, delo z mladino, izobraževanja ter vsa potrebna vzdrževanja vozil in opreme. Z gasilskim pozdravom Na pomoč! ●

Dušan Kosirnik

Pretekli mesec se nam je iz Odseva izmuznila zahvala

Kot vsako leto smo v decembru spet raznosili občanom in podjetjem v Trzinu gasilske koledarje. Ob tem se naše društvo zahvaljuje vsem za donacije, podporo in lepe želje. Hvala tudi vsem, ki namenjate 0,5 odstotka dohodnine našemu društvu.

PGD Trzin

Zahvala

V nesreči, ki se je v nedeljo, 5. februarja, zgodila v Trzinu, je 74-letni voznik najprej pred Mercatorjevo trgovino trčil v nakupovalni voziček in peško, ki ga je pospravljala, nato pa z vzvratno vožnjo prebil živo mejo, ograjo, in trčil v stanovanjsko hišo na Ulici Kamniškega bataljona. Ob 12.30 so posredovali gasilci PGD Trzin. „S pomočjo lesene konstrukcije in ponjave smo začasno sanirali poškodovano steno ter preprečili iztekanje vode iz centralnega sistema stanovanjske hiše. Luknjo je povzročil voznik osebnega avtomobila, ko je namesto naprej zapeljal vzvratno in trčil v hišo,“ so poročali gasilci, izvedeli pa smo še, da so peško zaradi poškodb z reševalnim vozilom odpeljali v KC Ljubljana.

Lastnika poškodovane hiše Ruža in Maks Žnidarič sta na uredništvu Odseva posredovala zahvalo: „Prav vsi poznamo pregovor, ki pravi: »Pravega prijatelja spoznaš v nesreči.« In če je poleg vsega ta prijatelj še tvoj sosed, potem si pravi srečnež. Sočutje je nekaj, kar človek ima, vprašanje je le, ali ga zna pokazati. Neizmerno hvaležna sva z možem mladi mami Kristini Stopar Munda, ki je v trenutku najine nesreče pokazala, koliko sočutja ima do svojih starejših sosedov. Ko sva se sama še v šoku spraševala, ali sanjava ali se nama je vse skupaj res zgodilo, se je ona že dogovarjala s trzinskimi gasilci, ki so nemudoma priskočili na pomoč in se po svojih najboljših močeh brez oklevanja lotili dela. Že samo ime prostovoljno gasilsko društvo pove, da gre v večini za ljudi, ki nekaj počnejo prostovoljno, brez plačila. Izključno zato, da pomagajo drugim. Iskrena hvala vsem, kajti v trenutkih nesreče je to za človeka največje darilo.“ ●

Foto: Arhiv PGD Trzin

Na kratko o šahu

Vsakoletno šahovsko dogajanje na področju osrednje Slovenije se začne z ligaškim tekmovanjem pod nazivom Ljubljanska šahovska liga. Letošnja, že sedemdeseta ponovitev tega merjenja moči v kraljevski igri se znova odvija v dveh skupinah. Trzinci, ki smo lani v klub privabili nekaj novih šahistov, smo tokrat prijavi kar tri ekipe. V Super ligi nastopamo z ekipo BUSCOTRADE 1 in po treh odigranih dvobojih zasedamo šesto mesto. Vknjižili smo naslednje izide:

ŠD Domžale : ŠK Trzin Buscotrade 1	1,5 : 2,5
SD Vrhnika : ŠK Trzin Buscotrade 1	4 : 0
ŠK Trzin Buscotrade 1 : ŠK Komenda Popotnik	2 : 2

V Prvi ligi tekmujemo z dvema ekipama, ki sta se morali zaradi pravil turnirja med seboj pomeriti že v prvem kolu. Čeprav je bil rezultat tega dvoboja na koncu neodločen, pa ni bil plod dogovora, temveč resnega spopada. Poglejmo, kakšni sta bilanci obeh moštev:

1. kolo

ŠK Trzin Buscotrade 2 : Dom-In Agencija za nepremičnine 2 : 2

2. kolo

Dom-In Agencija za nepremičnine : ŠKD Energetika TE-TOL 2,5 : 1,5

3. kolo

Dom-In Agencija za nepremičnine : ŠK Komenda POGI 1 : 3

in

2. kolo

Zelenci LPP : ŠK Trzin Buscotrade 2 0 : 4

3. kolo

Gimnazija Kranj : ŠK Trzin Buscotrade 2 3 : 1

Uvrstitev obeh moštev je naslednja: ekipa Dom-In Agencija za nepremičnine zaseda sedmo mesto na tabeli, na novo ustanovljena ekipa Buscotrade 2 pa je po treh odigranih kolih peta. ● Andrej Grum

Mladi trzinski planinci petič državni prvaki

V Idriji je 21. januarja potekalo 28. državno tekmovanje Mladina in gore, najbolj uveljavljeno tekmovanje za mlade planince v Sloveniji. Sodelujoči morajo pokazati znanje in veščine iz vseh področij planinskega delovanja, v zadnjih letih pa organizator močno poudarja izkušnje, ki jih mladi pridobijo pri sodelovanju na planinskih izletih in taborih. Letos je bil poudarek na poznavanju snovi planinske šole in na dodatnem gradivu o idrijsko-cerkljanskem hribovju, uporabi defibrilatorja in mladinskem delu v planinski organizaciji, pokazati pa so morali tudi praktično znanje iz orientacije, prve pomoči in splošnega planinstva.

Osnovnošolski zmagovalci Obriti orli iz Trzina z mentorjem Jako Peternelom na 28. državnem tekmovanju Mladina in gore

Vzporedno sta potekali tekmovanja za osnovnošolce in srednješolce. Na tekmovanje za osnovnošolce se je uvrstilo 21 ekip (regijska tekmovanja so bila 21. novembra 2016 v Litiji, Grižah in Črnem Vrhu nad Idrijo), na tekmovanju za srednješolce pa je tekmovalo 15 ekip.

Pred začetkom tekmovanja so gostitelji pripravili pester program

z veliko plesa in petja, tekmovalce pa je med drugimi nagovoril tudi predsednik Planinske zveze Slovenije Bojan Rotovnik. Sledil je pisni del tekmovanja, kjer je 36 ekip reševalo tekmovalne pole, v finale pa se je uvrstilo le šest osnovnošolskih in šest srednješolskih ekip. Med čakanjem na rezultate za osnovnošolce je potekal finale za srednješolce. Medtem so si osnovnošolci ogledali nekatere znamenitosti Idrije.

Finale je bil sestavljen iz štirih nalog, tri so vsebovale praktične naloge (s področja prve pomoči, vozlov in tehnične opreme), četrta pa le teoretično znanje. Po končanem finalu za srednješolce se je začel finale za osnovnošolce, v katerega so se uvrstili tudi Obriti orli, ekipa PD Onger Trzin (OŠ Trzin). Finale je obsegal dvanajst vprašanj iz različnih poglavij planinske šole. Po napetem zaključku je zmaga pripadla Obritim Orlom. 20. januarja 2018 se bo tekmovanje Mladina in gore po krajšem premoru spet vrnilo v Trzin. Trzinci smo namreč prvo mesto osvojili že v letih 1995, 1996, 2002 in 2009, pohvalimo pa se lahko tudi z nekaj drugimi in tretjimi mesti. Letošnjo ekipo so sestavljali: Brin Tomc, Maksi Pavšek, Tim Jovan in Nejc Gerkišič, in sicer pod vodstvom mentorja Jake Peternela. Med finalom pa se nam je razkrila tudi skrita gostja, gorska kolesarka Tanja Žakelj.

Nato je sledila razglasitev rezultatov. Pri srednješolskem tekmovanju so prva tri mesta zasedle domače ekipe, na četrto mesto pa se je uvrstila ekipa Trzin 1. Po razglasitvi je zmagovalna ekipa opravila nekaj intervjujev, potem pa smo se odpravili nazaj v Trzin. ● **Taja Pezdirc**

Čarobne ilustracije Polone Lovšin

Naša občanka, akademska slikarka Polona Lovšin, je v Knjižnici Domžale med 30. januarjem in 18. februarjem razstavljala ilustracije »Babica in dedek« in v knjižničnih prostorih spletla rahločutno slikovno zgodbo o ljubezni med vnuki in njihovimi starimi starši. Izjemne ilustracije je z akrilnimi barvami ustvarjala za slikanici avtorice Helene Krajič »Moj dedek« in »Moja babica«, ki ju bo spomladi izdala založba Morfem. Polona se pri risanju ilustracij prestavi v svet domišljije: »Pri vsakem besedilu se poglabim v svet, ki ga občutim ob prebranem. Velikokrat menjam sloge slikanice. To čutenje in menjava mi narekuje besedilo, včasih tudi sam avtor, čeprav se hočem naslanjati le na svoje ustvarjalno hotenje. Zelo me pritegnejo sama čustva, položaji junakov, ki me velikokrat popeljejo v moje otroštvo in doživljanje sebe kot majhne deklice. V ilustracijo rada vnesem poetiko, neko liričnost, ker s tem ilustracija še bolj zaživi in se notranje vsadi v gledalca.« Z otroškimi ilustracijami, ki jih je sprva objavljala v revijah Zmajček, Cicido in učbenikih, se je začela ukvarjati leta 1999, leto kasneje pa je kot slikarka diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 2004 je bila predlagana za nagrado Izvirna slovenska slikanica za ilustracije slikanice Bobek in barčica in jo dve leti kasneje za ilustracije v slikanici za dislektike »Medo reši vsako zmedo« tudi dobila. Sodeluje s slovenskimi in tujimi založbami: »Raje rišem za naše založnike, ker imam pri tem popolno svobodo. Tuji založniki imajo že načrtano vizualno podobo same knjige. Po drugi strani pa rada delam »pop up« slikanice, ker jih lahko ustvarjam le za tujino. Pri nas bi bile tovrstne

slikanice zelo drag projekt.« Njena roka s čopičem, pomočenim v številne odtenke akrilnih barv, vrsto let spretno ustvarja čudovite podobe otroškega sveta, ki jih lahko občudujejo otroci širnega sveta, saj so tuje slikanice prevedene v več jezikov. Med njimi so otroci iz Amerike, Avstralije, Nove Zelandije, Koreje, Tajske, Japonske, Turčije in celo iz afriške celine. Priznana ilustratorko iskreno veselijo vsa prijazna sporočila staršev iz različnih držav, ki zrcalijo navdušenje nad njenim delom. ●

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič

40 let našega Odseva

Pred štiridesetimi leti, pisali smo leto 1977, se je zbrala skupina mladincev, ki je želela z izdajanjem krajevnega časopisa vaščane obveščati o dogajanju v vasi, jih opozarjati na napake in pomanjkljivosti, ki so jih opazili, in na ta način prebuditi življenje Trzincev in Trzina. Po dolgih dogovarjanjih je marca istega leta luč sveta ugledala prva številka trzinskega glasila Odsev. Njegovi uredniki so bili vsi pobudniki izdajanja, ker pa vsak časopis potrebuje odgovornega urednika, so to nalogo zaupali Miru Štebetu, ki je takrat študiral novinarstvo. S krajšimi prekinitvami je Miro dolga leta, pravzaprav desetletja, vodil krmilo Odseva. Večina ga prav gotovo dobro pozna kot »starega« Trzinca, drugi ste ga, opremljenega s fotoaparatom ali v spremstvu snemalcev in z mikrofonom v roki, zagotovo srečali na številnih prireditvah našega kraja, tretji ga poznate s TV ekrana ...

Foto: Arhiv Mira Štebeta

Tako so Odsev ustvarjali nekoč.

Kako se je začela zgodba o Odsevu?

Ko sem še študiral novinarstvo, me je Jože Štih vprašal, ali bi sodeloval pri nastajanju trzinskega časopisa. Ideja se mi je zdela zanimiva, zato sem se pridružil skupini vrstnikov in študentov. Poleg naju z Jožetom so sodelovali še Marjan Capuder, Tone Orel, Franci Kralj, Marta Pirc (zdaj Pižem), kasneje še Damjana Voglar, Mimi Cotman (zdaj Zupanc), Andrej Smerajc in Marjan Črnigoj. Ker sem bil med njimi edini novinar, so me določili za odgovornega urednika, sicer je glasilo vodilo skupno uredništvo. Dobivali smo se pri Marjanu doma in razpravljali o tem, kako bi časopis zastavili. Zanj smo izbrali ime Odsev. Prva številka je izšla 5. marca 1977, izdali pa smo jo v okviru krajevne mladinske organizacije OOSMS (Osnovne organizacije zveze socialistične mladine Slovenije). Vedeli smo, da nas bodo s političnega vrha nadzirali, a ker so bili njeni predstavniki mlajši od nas, smo nanje lahko vplivali. Bili so navdušeni, vsak je delal po svojih močeh, jedro novega časopisa pa smo bili kljub temu mi, starejši.

Zakaj ste glasilo poimenovali Odsev?

Glede imena smo imeli burno razpravo. Seveda je med prvimi predlogi prevladovala Trzinska skirca. Eni so se navduševali tudi za Sekirnika in Trzinski odmev. Odmev je pritegnil več glasov, vendar smo poznali že več drugih glasil s tem imenom in v njem tudi ni bilo za nas nič trzinskega. Ker so del Trzina obdajale mlake, smo začeli razmišljati tudi o Močvirniku in celo o imenu Žabja preja. Prav zaradi močvirja sem pomislil na odsev iz mlakuž. Ko sem predlagal ime Odsev, so bili drugi takoj za to. Z njim smo želeli »odsevati« in krajanom posredovati vse, kar se je v kraju dogajalo, in dogodke tudi kritično oceniti in osvetliti. Želeli smo postati kritično oko trzinske stvarnosti.

Na vaših srečanjih je bilo vedno živahno. Kdaj ste se srečevali in kaj se je tam dogajalo?

Dobivali smo se po navadi zvečer, ko so se končala predavanja. To so bila naša redakcijska srečanja, kjer smo se veliko pogovarjali o razmerah

Ena od številnih karikatur Toneta Orla

v Trzinu in o vsebini glasila, določali, kakšne članke bomo pisali in kdo jih bo napisal. Spisane članke smo pred objavo vedno analizirali. Popolnoma drugače kot zadnja leta, ko sem na sestankih le razdelil naloge. Vseskozi nas je ob delu spremljala glasba iz starega gramofona, ki je k nam privabila številne mladince. Med njimi tudi Vilka Kralja, ki je imel fotoaparat, in je slikal trzinske dogodke. Nekaj njegovih posnetkov smo uspeli tudi objaviti, kar v tistih časih ni bilo lahko. Še posebej smo ponosni na Toneta Orla in njegove karikature, ki so zabavale številne krajanke.

Kje ste dobili stroje in ostale pripomočke za ustvarjanje Odseva?

Takratna Krajevna skupnost (KS), še posebej nam je pomagal tajnik Ivan Novak, nam je odstopila prostore v kleti pod odrom kulturnega doma. Ker je bila tam ropotarnica, smo morali prostor najprej očistiti in vanj znositi mize in stole. Tam je bilo potem naše ustvarjalno središče. Članke smo pisali na roke, tisti, ki smo znali tipkati, pa smo jih nato pretipkavali s pisalnimi stroji na matrice. Krajevna skupnost nam je odstopila ciklostil – nekakšen tiskarski stroj. Nanj smo pritrdili popisane matrice,

vstavili papir in napisano razmnoževali. Pri tem delu so nam precej pomagali osnovnošolci, ki so vrteli ciklostil, spenjali razmnožene liste in nato glasilo raznašali po hišah. Izdajali smo nekaj števil letno. Vsi avtorji smo se na vsako prvo izdano številko podpisali in jo arhivirali. Žal tega arhiva ni več. Ja, včasih ni bilo računalnikov in ostalih sodobnih pripomočkov (se z nostalgijo spominja težkih, a lepih časov).

Kakšni so bili odzivi krajanov?

Trzinci so bili navdušeni nad časopisom in našim pisanjem. Dobivali smo zelo veliko pohval. Časopis je bil brezplačen, vendar so ob tem raznašalci nabirali tudi prostovoljne prispevke. Odziv je bil tako dober, da smo lahko kupili svoj ciklostil, matrice in papir, zadnje številke pa smo celo tiskali v tiskarni. Sovaščani so nam pomagali na različne načine – farovski Marjan, ki je delal v tiskarni, nam je tako prinašal papir, Helmut Verbič nam je pomagal narediti matrice za naslovnico.

V tistem času se je Trzin začel razvijati, in kjer je napredek, so tudi napake in težave ...

V Trzinu takrat ni bilo toliko društev, želeli smo si vrtec, večjo šolo, precej je bilo sporov pri načrtovanju in asfaltiranju Jemčeve ceste, prihajalo je do preprodajanja kmetijskih zemljišč in podobno. Vedeli smo za celo vrsto nepravilnosti, vendar za časopis o njih nihče ni želel govoriti. Ker nismo vedeli, kako bi jih obelodanili, smo organizirali okroglo mizo in nanjo povabili nekaj najbolj vplivnih krajevnih funkcionarjev. Dobro smo se pripravili in jim postavljali številna izzivalna vprašanja tudi tako, da smo se sklicevali na njihove neuradne izjave, ki so nam jih dali. Sprva so bili previdni, ker so videli, da pogovore snemamo, a so jim kmalu popustile zavore in obelodanila se je marsikatera nevšečnost. Izkazalo se je, da marsikdo med njimi ni vedel za umazane igrice drugih, ki so bili povezani z višjimi predstavniki politične oblasti zunaj Trzina. Prispevek smo objavili in začeli so se odstopi. Na položajih so ostali tisti z debelo kožo, tisti s poštenostjo v srcu pa so odšli. Takrat sem spoznal, da vsaka kritika ni nujno koristna in da z njo lahko narediš tudi veliko škode. Kritika mora biti dobro premišljena in usmerjena. Vsakemu je treba dati možnost, da pove svojo zgodbo, ali pokazati napake in hkrati dati možnost kršitelju, da jih odpravi. Delo novinarjev je zelo odgovorno in zahtevno.

In potem je prišlo nekaj sušnih let?

Proti koncu osemdesetih je naša redakcija počasi razpadla. Eni so šli v vojsko, drugi v službo. Za pisanje ni bilo več zanimanja, zato smo prenehali z izdajanjem časopisa. Premor je bil dolg skoraj deset let, od 1987 do decembra 1996, ko smo obudili Odsev in izdali dvojno številko. Februarja 1997 smo začeli z rednim izhajanjem. To je bil čas, ko se je začela v Trzinu pojavljati želja po samostojni občini. Nadaljevanje zgodbe o Odsevu si lahko preberete v naslednji številki. ●

Tanja Jankovič

Miro Štebe – novinar, alpinist, popotnik in velik ljubitelj narave, živi v Trzinu skorajda od rojstva.

Odraščal je na domačiji »Pri Šimnu«, dokler niso starši na vrtu zgradili hiše, v kateri živi še danes. Po zaključeni bežigrasji gimnaziji ga je najbolj pritegnil študij novinarstva, ki ga je kmalu uspešno zaključil. Delovne izkušnje je pridobil v zunanjepolitični redakciji TV Slovenija, po diplomu je prvo redno zaposlitev dobil na Radiu Slovenija, bil 16 let dnevni urednik Teleteksta, zdaj pa že skoraj dve desetletji dela v informativnem programu TV Slovenija kot dopisnik za domačsko-kamniško območje. Vmes je sodeloval in še sodeluje z različnimi drugimi novinarskimi hišami ter redakcijami in se kot »univerzalni nevednež« rad loteva najrazličnejših tematik. Napisal je izpovedno knjigo »Preizkušnje«, v kateri je brez zadržkov na papir preli vsa tragična doživetja, ki so zaznamovala njegovo življenje in razmišljanja o nujnosti boja za preživetje. Vedno je veliko bral in s starši obiskoval okoliške hribe. Kot večino otrok ga je veselil šport. V srednji šoli je treniral karate, kar mu je pustilo velik pečat. Predvsem je umirilo njegovo vročo kri, ga zbližalo z vzhodnjaško filozofijo, njihovim načinom razmišljanja in meditacije. Zaradi številnih poškodb je prenehal s treniranjem, ostali pa sta mu mirnost in preudarnost. V tistem času ga je njegov vrstnik in prijatelj Matjaž Veselko prepričal, da se je vpisal v alpinistično šolo, in gornštvo ga je popolnoma očaralo. Najprej je postal alpinist, kasneje alpinistični inštruktor, pristal je celo v gorski reševalni službi. Svojo ljubezen do gora, ki je niso zmanjšale niti nesrečne gorske preizkušnje, je prenesel tudi na svoja sinova Nejca in Žana. Malokdo ve, da je leta 1981 kot član domačske odprave na Grenlandijo prvi na svetu splezal na devet še neosvojenih vrhov in s tem dobil pravico do njihovega poimenovanja. Tako je daleč na severu Trzinski vrh, ki je višji od Triglava, tam so tudi Domžalski, Mengeški, Ljubljanski vrh. Poleg tega ima, po lastnih podatkih, Trzinski vrh višinski rekord. Leta 1979 je namreč na mešani jugoslovansko-poljski odpravi osvojil 7692 metrov visok vzhodni vrh Tirich Mira, najvišji vrh v pogorju Hindukuh v Pakistanu. Nedvomno uspeh, ki ga, kot kaže, še nekaj časa ne bo presegel noben Trzinec.

Maruška Vuk: Državna prvakinja v teku na 50 metrov

V nedeljo, 15. januarja, je obetavna mlada atletinja Maruška Vuk, članica Atletskega kluba Domžale, sicer pa tudi učenka OŠ Trzin, v Slovenski Bistrici na prvem Prvenstvu Slovenije v sezoni (za najmlajše atlete letnika 2006 oziroma 2007) v teku na 50 metrov osvojila zlato medaljo. S tem ji je pripadel naziv najhitrejša Slovenka letnika 2006. „Že v kvalifikacijah je bila najhitrejša s časom 7,72 sekunde, v finalu pa nato svoj tek še nadgradila in ciljno črto prečkala z rezultatom 7,65 sekunde. Maruška se je tako veselila svojega prvega naslova državne prvakinja,“ je njen dosežek opisan na spletni strani Atletskega kluba Domžale (www.ak-domzale.si), v prispevku pa veselja nad uspehi svoje varovanke ne skriva niti trener Jošt Novak. ●

Maruška Vuk (v dresu št. 40) z Marlene Ottey

Foto: Osrednji arhiv Maruške Vuk

Bojan Hribar (levo) in Miha Murovec v sprejemni sobi

Murijev servis za smuči in kolesa

Ljubitelji smučanja, predvsem pa tekmovalci alpskih disciplin, dobro vedo, da so za prvovrstno smuko zelo pomembne dobro pripravljene smuči: nepoškodovana in namazana drsna površina ter ravno prav ostri robniki smuči, ki so prilagojeni snežnim razmeram. A doseči popolnost ni tako lahko, kot kaže na prvi pogled. Miha Murovec-Muri in Bojan Hribar iz Murijevega servisa smuči pravita, da so za dober servis smuči potrebne ne izkušnje in občutek. Tega imata oba na pretek, saj sta smučariji zapisana že od otroštva.

Miha Murovec – Muri je otroštvo preživel v Trzinu, dokler ga krila ljubezni pri dvajsetih letih niso odnesla drugam. Smučanje ga spremlja od malih nog, saj je že kot otrok aktivno treniral v Smučarskem društvu (SD) Domžale in drvel po progah na številnih tekmovanjih. Pravi, da se je takrat začela njegova smučarska zgodba, ki se piše še danes. Na pragu polnoletnosti se je preusmeril v trenerske vode, pridobil vse potrebne licence in dosegel najvišji strokovni naziv »trener PRO alpskega smučanja«. Pot ga je iz SD Domžale vodila v številne druge klube, dokler ni pristal na Smučarski zvezi Slovenije, kjer je bil trener sedem let. Vodil, pripravljал smuči in treniral je dekleta, ki danes tekmujejo v svetovnem pokalu: Ilka Štuhec, Maruša Ferk, Vanja Brodnik. Leto dni je treniral Filipa Flisarja in kratek čas sodeloval tudi pri treningih Tine Maze. Veliko preveč časa je preživel zdoma, kjer sta odraščala njegova otroka, zato je po dolgih letih uspešnega dela zapustil Smučarsko zvezo in se vrnil v SD Domžale, kjer že sedem let trenira najstnike, stare od 12 do 16 let. Nad smučanjem je navdušil tudi hčer Niko, ki je sledila njegovim stopinjam in pridno trenira pod njegovim budnim očesom. V lanske sezoni je okronala svoj potencial in v kategoriji U14 (deklice, letnik 2002-2003) postala državna prvakinja v slalomu, veleslalomu in alpski kombinaciji. Muri se zaveda, da dela trenerja ne bo večno opravljal, zato je pred osmimi leti v Medvodah odprl servis smučarske opreme. Prijatelji iz mladosti so ga pregovorili, da ga je pred štirimi leti odprl tudi v svojem rojstnem kraju.

Tudi Bojan Hribar je domačin, ki se že od otroških let aktivno ukvarja s smučanjem, več let ga je treniral celo Muri. Na številnih državnih, evropskih in FIS tekmovanjih je dosegal lepe rezultate, a se je pri osemnajstih odločil, da ima smučanja dovolj. Prenehal je s treniranjem, le ob koncih tedna je občasno poučeval smučanje. Posvetil se je študiju, ga zaključil kot diplomirani politolog, zdaj zaključuje tudi magistriraj. Proti koncu študija ga je Muri povabil k treniranju mladih upov v SD Domžale, pred štirimi leti pa mu je zaupal še vodenje servisa v Trzinu. Tako so se njune poti spet prepletle. Muri iskreno pove: »Če ne bi imel v trzinem servisu Bojana, ki mu lahko zaupam, in vem, da se spozna na svoje delo, ne vem, kako bi servis lahko deloval. Da tako dobro in uspešno deluje, je njegova zasluga.« Njuni dnevi so v zimskem času zapolnjeni s smučarji. V dopoldanskem času trenirata otroke, popoldneve preživljata v servisu, vikende občasno tudi na tekmovanjih. Zunaj zimske sezone ni dosti drugače, le vikendi so prosti, servisiranje smuči pa zamenjata s servisom koles, kjer izkušnje pridobivata na raznih šolanjih ali pri drugih serviserjih. Pri zahtevnejših popravilih jima pomaga Murijev prijatelj iz Medvod, ki se s tem ukvarja že 30 let. Muri pravi, da je treba pridno in zavzeto delati, dokler si mlad in imaš veliko energije. Njegov cilj je, da bi servis dolgo uspešno in kvalitetno delal, z njim je ustvaril mladim priložnost za delo, sebi pa neko dodatno varnost za jesen svojega življenja.

Kakšni so bili začetki servisa smuči v Trzinu?

Bojan: Sprva smo imeli le en prostor. Muri je načrtoval, da bi bila v Trzinu le sprejemnica za smuči, ki bi jih servisirali v Medvodah. A nam je delo kmalu steklo, zato se je načrt spremenil, kmalu smo potrebovali dodatni delovni prostor za stroj, občasno pa nam pomaga tudi študent. Očitno smo Slovenci še vedno smučarski narod, saj imamo vsako leto dovolj dela. K nam vozijo na servis smuči tudi iz širše okolice.

Kaj ponujate v svojem servisu?

Muri: V obeh poslovnih enotah v času zimske sezone servisiramo vse vrste smuči za ljubiteljske smučarje in tekmovalce (alpske, tekaške, turne in smuči za smučanje po celem snegu) ter snežne deske, popravljamo in prilagajamo smučarske čevlje ter svetujemo pri

izbiri smučarske opreme. Tesno sodelujemo s proizvajalcem smuči Völkl in skrbimo za servisiranje njihovih testnih in tekmovalnih smuči, skrbimo tudi za montažo in servis smuči v nekaterih prodajalnah Intersport. Zadnja leta smo dejavnost razširili še s servisiranjem koles.

Ostaniva pri smučanju, ker je zimska sezona. Kaj je pomembno pri dobrem servisu smuči?

Muri: Pri smučarji moraš vedeti, kaj delaš, ker se vsaka smučka pripravlja drugače. Odvisno je tudi od starosti, spola, smučarskega znanja in kondicije smučarja. Pomembno je, ali se smuča po naravnem ali umetnem snegu. Smešno je, ko slišim ljudi, ki pravijo, da je treba smuči dobro nabrusiti. To seveda ni res. Potem so na smučanju razočarani, ker robniki preveč primejo. Treba je poznati tudi razmere na smučišču, kamor se odpravljajo, in temu ustrezno pripraviti smuči.

Bojan: Ko prinese stranka k nam smuči, jo najprej vprašamo, kam odhaja na smučanje in kako dobro smuča. Poznamo snežne razmere na slovenskih smučiščih, za tujino jih preverimo, da vemo, kako pripraviti smuči. Nato jih pregledamo, s posebno maso zalijemo vse poškodbe drsne površine, strojno zbrusimo robnike in jih nato še ročno obdelamo, da je robnik res brezhiben in gladek. To je izredno pomembno zlasti pri tekmovalnih smučeh. Potem s krtačenjem odstranimo vse nečistoče, na drsno površino nanesemo primeren vosek, ga zgladimo (zalikamo) in smučko ponovno očistimo. Vedno prisluhnemo strankam, se prilagodimo njihovim željam in jim tudi svetujemo. Popravljamo tudi močno poškodovane smuči, kar nam je svojevrsten izziv.

Murijev Ski & bike servis na Mengeški cesti 10a v Trzinu je odprt od ponedeljka do petka med 15. in 19. uro. Pokličete jih lahko tudi na telefon: 041/ 539 681 ali jim pošljete e-pošto na naslov: muri.servis@gmail.com.

Oblika smuči se je čez leta spremenila. Se je zaradi tega spremenil tudi način brušenja robnikov?

Bojan: Seveda. Stranke k nam še vedno prinesejo starejše smuči, ki jih pripravljamo drugače kot karving ali polkarving smuči. Drugače se brusijo tudi smučarske deske in smuči za celi sneg. Pri tekaških in skalalnih smučeh se obdela samo drsna površina, pri alpskem smučanju pa je najbolj pomemben robnik. Če je pravilno obdelan, lahko dobro smuča kdorkoli, v nasprotnem primeru bo imel težave pri zavijanju. Zato so tako pomembne izkušnje in občutek pri brušenju. Obdelava drsne površine ni tako zahtevna, robniki pa so. Za to ni šolanja, za to so potrebne izkušnje. Že od petnajstega leta skrbim za svoje smuči, prej je zanje skrbel moj oče.

Muri: V smučarji sem že od malih nog, od tega 24 let profesionalni trener, ki med drugim skrbi tudi za smuči svojih varovancev. Tu ni nobenega šolanja, gre le za prenos znanja, seveda pa moraš imeti tudi občutek in veselje za delo.

Kaj svetujete staršem, ki kupujejo smučarsko opremo (smuči, palice, smučarske čevlje, čelado) za otroke?

Muri: Vse je odvisno od otroka, njegovega znanja in načina smučanja, kondicije, starosti, višine, teže ... Za otroke, ki smučajo nekaj dni na leto, svetujem nakup manj zahtevnih in lažjih smuči. Na trgu je tudi veliko rabljenih. Smučarska palica mora biti dovolj visoka, kar ugotovimo tako, da jo obrnemo, otrok jo prime pod krogcem, komolec mora biti v pravem kotu. Pri smučarskih čevljih, ki morajo biti dovolj veliki, izvlečemo notranji del, otrok jih obuje in v njih naj ostane za prst prostora. Najraje vidimo, da se starši z otrokom oglasijo pri nas, kjer jim lahko natančneje svetujemo. Tudi čelada mora biti ravno prav velika, da se ne premika in da otroka ne tišči.

Kaj pa svetujete odraslim, ki se odločajo za nakup?

Muri: Najprej naj dobro razmislijo o več stvareh: kako dobro smučajo, koliko smučarskih dni naredijo na sezono, kje smučajo, kakšna je njihova kondicija in navsezadnje koliko denarja so pripravljeni odšteti za smuči. Pri sami izbiri jim je lahko splet v veliko pomoč. Ko si izberejo smuči, pa naj se za potrditev obrnejo na strokovnjaka. ● **Tanja Jankovič**

Smučarski tečaji za otroke v Dolgi dolini

Letošnja zima sicer ni bila radodarna s snegom (snežilo je le en dan), a je poskrbela za izredno nizke temperature, zaradi katerih je sneg, ki je sredi januarja pobelil našo deželo, dolgo vztrajal. Pobelil je tudi Trzin in smučišče v Dolgi dolini, kar so izkoristili prizadevni člani Smučarskega društva Trzin. Zapadli sneg so dobro utrdili in tako številnim obiskovalcem smučišča omogočili, da so se predajali zimskim radostim. Nekateri otroci so uživali na sanjah, drugi so se s smučmi veselo spuščali po progi ob brunarici, kjer stoji stara, a še vedno delujoča vlečnica. Smučarsko društvo Trzin je zadnja dva januarska vikenda organiziralo tudi dveurne smučarske tečaje za otroke, stare med 5 in 9 let, ki so pod strokovnim vodstvom učiteljev smučanja Marjete Zupan, Nine Habič in Petra Pelana vadili osnove smučanja, se naučili uporabljati vlečnico in naredili nekaj prvih smučarskih zavojev. Ob zaključku tečaja se je vsak mali nadobudnež razveselil zlatega medalje Smučarskega društva Trzin, člani društva pa so si zaželeli čim več hladnih in snežnih dni, ki bi jih lahko izkoristili za predajanje smučarskega znanja otrokom iz Trzina in okolice. ● **Tanja Jankovič**

Foto: Marjeta Zupan

Pismo bralca - Mojih prvih 42 kilometrov ...

Naj vam na začetku zaupam, da sem ljubiteljski tekač, in rezultat na mojem prvem maratonu ni bil v ospredju. Zato je ta prispevek namenjen predvsem tistim, ki takšne izkušnje še nimajo, ali pa tistim, ki jo že imajo in bodo ob tem prispevku podoživeli svoj prvi maraton ali primerjali mojo in svojo izkušnjo.

Foto: Osební arhiv

Preteči maraton je bila od nekdaj moja želja. Ne spomnim se, kdaj sem sploh prišel na to idejo. Morda takrat, ko sem se vozil še na zadnjem avtomobilskem sedežu in razmišljal, da preteči od Ljubljane do Kranja ne more biti prav težko. Iz udobnega sedeža v avtomobilu je ta razdalja res varljiva in primerjava pravzaprav ni na mestu. A kot fantič sem ocenil, da je to (tudi zame) izvedljivo, in jo uvrstil na seznam stvari, ki jih želim uresničiti.

O tej želji nisem prav veliko in resno razmišljal, dolgo je ostalo pri »enkrat bom«. In tako je bil maraton kot sadež na drevesu, ki je čakal, da dozorí. Vse do prejšnje zime, ko sem se po treh tekih na 21 kilometrov preko noči odločil, da je napočil čas. In ker se železo kuje, dokler je vroče, sem v roku nekaj dni za prvega izbral amsterdamski maraton. Namenoma nisem izbral ljubljanskega, saj sem navkljub drugim, ki menijo drugače, ocenil, da me bo poznavanje ljubljanskih cest in ulic psihično oviralo. Pridružujem pa se misli, da je velika prednost »domačega« maratona to, da je ob progi lahko več znancev in prijateljev, ki s spodbujanjem in dobrimi mislimi tekačem res pomagajo.

S prijavo in plačilom startnine sem vedel, da poti nazaj ni, zato sem nemudoma naredil okvirni program priprav: do sredine julija bom kolesaril in vzdrževal telesno kondicijo, med poletnim dopustom pa začnem z intenzivnimi tekaškimi pripravami. Moj prvi trening je bil nadvse komičen. Vstal sem zgodaj jutraj ter se prav skrbno in tiho odplazil iz šotora, da ne bi zbudil družinskih članov. Nadel sem si športno opremo, copate, uro in preveril, ali sem kaj pozabil. Vse je bilo na mestu, vsi so še sladko spali, sonce se je že dvigalo, jutro je bilo prelepo, pravi čas za tek. Začnem teči in po desetih minutah s popolnoma suhim grlom in brez energije izkusim svojo napako. V vsej svoji skrbnosti sem se pozabil odjezati. Kakšna blamaža. V kampu sem zavil v sanitarije, se odjezal in se tolažil, da slab začetek pomeni dober konec. Sicer pa tako ali tako nihče ne bo izvedel.

Naslednje tri mesece sem se intenzivno pripravljaj. Sledil sem okvirnim treningom, ki sem jih prebral v literaturi, in tekal 4-krat ali 5-krat na teden, pri čemer sem v enem tednu tekal v intervalih (izmenoma hitro in počasi), navkreber, dolgo in počasi, zgolj počasi. Tako priprave niso bile monotone, vsak dan je bilo nekoliko drugačen. Na enem izmed daljših treningov me je gospod iz Mengša prosil, da sem mu nesel televizor na mesto za kosovni odpad. Drugič sem ostal popolnoma brez energije in sem bil prisiljen hoditi proti domu, pri čemer sem razmišljal, ali bi s tal pobral jabolko ter se okrepčal. V okviru priprav sem meril le čas, nisem pa meril tempa teka, pretečene razdalje in podobno. Ti podatki zame niso bili pomembni, želel sem le teči po svojem občutku ter se navaditi na dolge teke in pri tem obdržati občutek

tek za čas. To morda ni bila najbolj smotrna poteza, saj nisem vedel, koliko kilometrov sem največ pretekel in kako se počutim recimo v 30. kilometru, saj sem doslej na polmaratonih pretekel največ 21 kilometrov.

Med pripravami sem opazil, da se moja pripravljenost izboljšuje, da lahko do dve uri tečem brez kakršnih koli težav, nato se pojavi utrujenost. Pred začetkom maratona sem pridobil nekaj nasvetov bolj izkušenih maratoncev, prav vsi so zatrjevali, da gre za naporen tek, kjer se je treba znati ustaviti, spočiti in sprehoditi in nikakor brezglavo vztrajati. Veliko tekačev tudi odstopi. Prijatelj, ki je nekaj tednov pred mano tekkel maraton v Berlinu, in ki me dobro pozna, me je odkrito posvaril, da bom trpel. Vsi ti nasveti so me prestrašili in spomnili na moj prvotni cilj – preteči maraton brez večjih muk. Če bi se ob tem res dobro počutil, sem si kot drugotni cilj zadal, da bi maraton pretekel v času pod štirimi urami. Moj tretji cilj, ki ga niti nisem nikomur na glas zaupal, pa je bil teči okoli tri ure in 30 minut. Glede na vse prejete nasvete ter številna svarila sem tretji cilj odmisli, pravzaprav potlačil, kot se je pokazalo kasneje.

Maraton v Amsterdamu sem začel počasi, kot mi je svetoval izkušeni maratonec. Vsi, ki ste kdaj tekli na množičnih prireditvah, ste lahko izkusili, kako vznemirjenost in povišan srčni utrip poneseta tekače, ki začnejo teči hitreje od svojih zmožnosti. Ker nas je bilo na startu več kot 12.000, sem pričakoval, da bodo tekači bolj izkušeni, da bodo začeli bolj previdno, a sem se zmotil. Takoj po startu so me številni prehitevali, čeprav sem tudi sam tekkel hitreje od načrtovanega tempa in sem se moral nenehno upočasnjevati. Bil sem nekoliko slabe volje in v dvomih, ali so res vsi tako dobro pripravljeni. Bil sem dobro pripravljen, a njihov tempo je bil zame prehitel ... Sem se pripravljaj dovolj? Sem se pripravljaj napačno? Kaj šele bo, ko bom začel trpeti med tekom ... Takšna vprašanja so mi rojila po glavi in niso bila spodbudna.

A že iz tekov na 21 kilometrov sem vedel, da se »davek plača na koncu«, zato se nisem pustil zapeljati. Okoli desetega kilometra sem s konstantnim tempom že začel prehitevati tekače, kar mi je kot milni mehurček razblinilo črnogledne misli. Vztrajal sem pri svojem ritmu; kot bi trenil, sem bil na 15. kilometru brez kakršnih koli težav. Tam me je ob progi čakal brat in me spodbudil, da jih je veliko pred mano in da bom moral pospešiti. Zasmejala sva se, kar me je dodatno sprostito, spodbudne besede pa so me poživile. Navijači ob progi res pomagajo; če ti kdo nameni spodbudno besedo ali navijaški vzklik, dobiš nepopisen in topel občutek po telesu, in tegobe za trenutek izginejo.

Kilometri so kar bežali in bežali. Na okrepčevalnih postajah sem poskrbel, da sem veliko pil. Vzel sem si čas in kar hodil. Organizator nam je namenil banane in športne ploščice, ki pa so bile tako suhe, da jih ni bilo mogoče hitro pogoltniti, in ko mi je to končno uspelo, je nastopila žeja. Raje sem jedel banane in jih očitno (prehitro) pojedel preveč, saj me je začelo zbadati v želodcu. To je postala moja glavna skrb, a nekako je občutek izzvenel. Tabela, ki jo označevala 30. kilometer, sem pospremil z mislijo – še en večerni tek v trajanju ene ure in sem doma (na cilju). Žal ni bilo tako preprosto.

Okoli 35. kilometra je nastopila utrujenost in svoj ritem sem komaj še držal. Vendar je, glede na čas, ki sem ga dosegel do takrat, na svetlo prišla želja teči pod tremi urami in 30 minutami. Ker sem bil tako blizu cilja, sem se odločil vztrajati, kilometri pa so se vlekli. Tako počasi so šli, da nisem več gledal tabel, ki so označevale razdaljo. Rajši nisem vedel, koliko je še do cilja, kot da bi vedel, da gredo kilometri (pre)počasi. Bil sem iztrošen, noge pa so postajale še težje, kot da bi bil slon. Prehitel me je Italijan in se pri tem zaletel vame, dvignil je roko v opravičilo. Cesta je bila široka, prostora veliko, vsi tekači smo imeli teka že dovolj, on pa se zaletel vame in jaz naj to kar oprostim? Kilometer naprej sem ga videl, kako je nemočno sedel ob ograji in gledal v nebo ter hlastal za zrakom. Šele takrat sem mu oprostil. Ob poti so številni tekači že hodili, se raztegovali in si z masažo skušali lajšati krče. Vse to me je svarilo, da sem jaz lahko naslednji. Spomnil sem se besed, da

na 40. kilometru še nisem na cilju, čeprav sem blizu. Predvsem za psiho sem vzel kar dva energijska gela v zadnjih petih kilometrih. Od viška ne boli glava, sem si mislil. Ko sem pritekel v zadnji kilometer, ki ga je označeval hudičev jezik, je bila ob ograji že nepopisna množica ljudi, vsi so spodbujali, spreletaval me je srh. Nekaj sto metrov kasneje sem zagledal družino in njihov: »Dajmo, atil« je bil čisti doping.

V cilj sem pritekel iztrošen in z bolečinami v nogah, kakršnih prej nisem poznal. Izdih mi je zadrhtel prvič, kot da bom planil v jok (zaradi uspeha, ne bolečin), a sem zdržal. Najraje bi zakričal na ves glas, a stisk roke in pogled v oči svaku, s katerim sva skupaj prišla v cilj, je bil dovolj. Besede niso bile pomembne. Preostanek dneva sem se z družino sprehajal po predmestju Amsterdama. Noge so me sicer opozarjale na pravkar pretečen tek od Ljubljane do Kranja, a so bila opozorila prijetna, sprejemal sem jih z nasmeškom.

Zdaj lahko tudi sam podam nasvet iz prve roke, ki pravzaprav ni moj in je enak, kot sem ga dobil jaz, pri tem pa je bistveno, da velja za vse množične teke in vse razdalje: naj vas navdušenje množic ne ponese v prehitel tek – začnite počasi, nato pa v čim bolj enakomernem ritmu do konca, predvsem pa, in to je najpomembneje, uživajte v teku, ne glede na razdaljo. Čas je, da preverim, ali je še kakšen sadež na drevesu že postal zrel ... ●

Aleš Šifrer

Kot zanimivost – nedeljska trasa: Začel sem na Kidričevi cesti po trim stezi na Dobeno, nato nazaj v industrijsko cono, nato do gradu Jable, skozi Loko pri Mengšu in mimo lovskega doma v Mengšu do Harmonije in nazaj.

Cepljenje psov proti steklini

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, izdaja pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline. Na podlagi tega pravilnika bomo izvajali v občini Trzin splošno cepljenje psov proti steklini po naslednjem razporedu

Razpored obveznega cepljenja psov proti steklini:

Torek, 28. 2. 2017

13.00–13.30 Novi Trzin pri PD Onger, Ul. Rašiške čete 4

13.45–14.15 Trzin pri Ivanu Keciju, Mengeška 19

Cepljenje psov za zamudnike je na krajih ter mestih kot v rednem cepljenju.

Petek, 3. 3. 2017

14.00–14.20 Trzin

14.30–14.45 Novi Trzin

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznice o cepljenju psov, to je »PO-TNI LIST – MODRA IZKAZNICA«. Ob cepljenju na terenu bo možno kupiti ampule proti bolham in klopm. Imetniki psov morajo zagotoviti cepljenje psov proti steklini med 12. in 16. tednom starosti. Brejih in doječih psic ne smemo cepiti, cepimo jih lahko po odstavitvi mladičev. Ob prvem cepljenju morajo biti psi označeni z mikročipom in registrirani v skladu s predpisom, zato s seboj prinesite enotno matično številko (EMŠO) lastnika psa, številko čipa matere mladička in podatke o lastniku matere mladička. Stroški cepljenja znašajo 31,42 evra. Ob prvem cepljenju se k tem prištejejo še stroški označitve, izdaje potnega lista in registracije v znesku 29,90 evra.

Posamezno cepljenje je v Veterinarskem domu Domžale, Ihanška cesta 19a, Zaboršt, vsak delavnik med 7. in 12. uro in med 15. in 18. uro, ob sobotah pa med 7. in 12. uro. ●

Veterinarski dom Domžale

Izbira detektorja za ogljikov monoksid

V prejšnjem članku sem napisal, kam nameščamo detektor za ogljikov monoksid in kakšne so nevarnosti tega plina. Kako pa izbrati ustrezen detektor?

Požarna preventiva

Foto: Arhiv

Uporabnikom priporočam in predlagam, da si izberejo detektor CO, ki:

- s CE oznako izkazuje predpisano skladnost s standardom (SIST EN 50291-1 Električne naprave za odkrivanje ogljikovega monoksida v gospodinjstvih - 1. del: Preizkusne metode in zahtevane lastnosti),
- vsa navodila za namestitve, uporabo in menjavo baterij morajo biti v slovenskem jeziku,
- detektor mora biti opremljen z ustreznimi opozorili,
- na detektorju morajo biti podatki o proizvajalcu.

ZAHTEVE ZA DETEKTOR CO (ogljikov oksid, ogljikov monoksid) Preveriti moramo, da je proizvajalec detektorja upošteval vse zahteve glede označevanja in dokumentacije za CO detektor. To lahko preverimo sami.

1. Kaj mora biti označeno na proizvodu:

- oznaka detektorja predpisane oblike,
- ime proizvajalca ali trgovca ali blagovna znamka,
- naziv, model proizvoda, kateri plin zaznava detektor,
- tip (A ali B), serija, serijska številka ali drugi podatki za identifikacijo proizvoda,
- standard, če se sklicuje nanj (priporočam detektor, ki ima oznako standarda EN 50291-1),
- detektor, ki je priključen na električno omrežje: napetost, frekvenca, nazivna velikost varovalke in način priključitve na omrežje,
- detektor na baterije mora imeti napisano: tip in velikost zamenljivih baterij,
- napisana mora biti življenjska doba detektorja,
- opozorila na detektorju oz. embalaži: »Pred uporabo skrbno preberite navodila! Proizvod naj vgradi pristojna oseba! Informacije o skladiščenju in transportu. Naprava je namenjena za zaščito posameznikov pred akutnimi učinki izpostavljenosti ogljikovega monoksida. Naprava ne štiti posameznikov s posebnimi zdravstvenimi težavami v celoti. V primeru dvoma se posvetujte z zdravnikom.«

2. Detektorju morajo biti priložena navodila:

- Detektorju morajo biti priložena navodila za montažo, vzdrževanje in uporabo,
- vsa navodila morajo biti v slovenskem jeziku,
- navodilo, kdo je pristojen za vgradnjo in namestitve detektorja,
- navodilo, kako ravnati, ko se sproži alarm detektorja,
- opisani morajo biti znaki (vizualni in zvočni), če se detektor sproži,
- spisek snovi, ki lahko vplivajo na delovanje detektorja (barve, čistila, plini ...),
- opozorilo o nevarnosti električnega udara,
- navodilo, kako preverimo delovanje alarma detektorja,
- napisana mora biti vlaga in delovna temperatura prostora, v katerem je detektor,
- pogoji za delovanje alarma,
- opis vpliva koncentracije CO na telo in izjava, da javljalec ne štiti pred kroničnimi posledicami izpostavljenosti CO in da javljalec ne štiti posebej ogroženih posameznikov,
- opozorilo, da detektor ni nadomestilo za nepravilno vgradnjo in vzdrževanje kurilne naprave. ●

Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti

Nasveti za vrtničarje

Letošnji februar je še hladen. Delo na vrtu bo moralo počakati na otoplitve, ki bodo šele marca.

Kadar čez dan temperature narastejo nad 0 °C, se naše rastline, ki prenesejo globok mraz, odtalijo in jih lahko pobiramo za sprotno uporabo. To so predvsem razni ohrovti (kodrolistni, brstični, tudi nekaterim glavnatim mraz ne pride do živega), motovilec, špinača ... V rastlinjakih in toplih gredah so preživeli predvsem raznovrstni radiči in zimske solate. Čeprav je zemlja precej izsušena, jih občasno le rahlo popršimo, da ne bi odvečna vlaga povzročala gnitje in razvoj plesni.

Ko se bo zemlja odtalila vsaj pet centimetrov globoko, bomo lahko na sončnih legah in v zavetju posušenih rastlin našli regrat, saj v njegovem srčku že odganjajo mladi zdravi lističi. Take rastlinice malo globlje odrežemo, očistimo propadle in poškodovane liste ter jih s čim daljšim delom korenine spravimo v plastično posodo s pokrovom, lahko ga operemo ali rahlo navlažimo ter postavimo v hladnejši prostor (5-15 °C). V nekaj dneh bodo iz srčka pognali obeljeni lističi, ki bodo slastna solata. Temu se reče tudi siljenje, saj rastlina iz korenine črpa snovi za rast novih listov.

Ko se bodo tla tudi v globini odtajala, lahko začnemo z obdelavo. Če želimo svojo gredico prej osušiti, jo v sončnem dnevu čim bolj zgodaj zjutraj plitvo obdelamo (2-5 cm globoko pograbimo, postrgamo plevel, prekopljemo ...). Tla se bodo tako hitreje osušila in bomo gredico že naslednji dan lahko pripravili za setev.

Katere rastline marca sejemo oziroma sadimo na prosto?

Tiste, ki prenesejo mejne temperature do minus 7 °C. Med prvimi posevki so bob, grah, čebulček, česen, korenček, peteršilj, rdeča pesa, redkvica, solata, blitva, sladki komarček, por, zgodnje zelje, brokoli, cvetača, kolerabice ... Za večino naštetih rastlin lahko že vnaprej vzgojimo sadike (kratek opis je bil v prejšnji številki). Pri neposredni setvi rastlin pa predlagam sledeče:

1.) Vedno sejemo v vrste!

Zaradi pregoste setve naše rastline začnejo hitro propadati, saj si ne morejo izboriti svojega prostora. Zato s setvijo v vrste omogočimo rastlinam, da se umikajo v prazen prostor.

2.) Na manjših vrtovih priporočam mešane posevke

Z mešanimi posevki dosežemo, da je izkoristek prostora boljši. Na primer: setev korenčka in solate in mesečne redkvice. Semena v lončku zmešamo, nato sejemo v vrsto, kot bi sejali eno seme. Po enem tednu bomo videli, kje je vrstica, saj bosta solata in redkvica že kalili. Med vrstami lahko z motikico zrahljamo zemljo in uničimo kaleče plevel. Po 4-6 tednih bo solata v fazi berivke, ki jo lahko populimo in pojemo ali pa presadimo na sosednjo gredico, kjer bo naredila rozeto ali glavo. Takrat je korenček velik približno 1 cm. S puljenjem solate zrahljamo zemljo okrog korenčka, tako da ga ni treba okopavati. Čez 2-4 tedne populimo še rdečo redkvico. Takrat je korenček velik približno 10 cm in mora imeti prostor, da bo začel debeliti glavno korenino oziroma delati korene.

3.) Predpriprava semen, ki dlje časa kalijo, in jih navadno pleveli prehitijo

Peteršilj, korenček, por, čebula in tudi motovilec kalijo zelo dolgo

(več kot 3 tedne). Ta semena lahko v kuhinji za eno uro namočimo v vodo, nato jih pustimo v kozarcu, ki smo ga pokrili z gazo. Vsaj 2-krat dnevno v kozarec na seme natočimo čisto mlačno vodo in jo takoj odlijemo. S tem speremo semena, da ne začnejo plesniti in da ostanejo vedno vlažna. Po 1-3 tednih (odvisno od temperature v kuhinji) se iz semena pokaže bel repek (vrh korenice kalčka). Takrat pripravimo svojo gredico za setev ter v kuhinji pripravimo redkejši puding (gost, vendar ne trd). Naredimo ga lahko iz koruznega škroba (trgovski naziv je Gustin) ali pa vzamemo kar navaden puding in ga skuhamo v vodi. Masa naj se ohladi, nato v gosto zmes vmešamo kaleča semena. Pomembno je, da nam semena ne padejo na dno, temveč se razporedijo po pudingu. S to maso napolnimo vrečko za shranjevanje živil, in ko pridemo h gredici, odrežemo vogalček, tako da puding v curku izteka po vrsti, kjer želimo posejati rastline. Zmes zasujemo z 0,5-1 cm zemlje in pustimo. Seme bo v enem tednu skalilo, tako da bodo naše rastlinice prehitele vse plevelce. ●

Fanči Perdih, dipl. ing. agr. – specialistka za ekološko pridelavo zelenjave od semena do semena

VABIMO NA PREDAVANJE

»VISOKE GREDE,
HIT NA VRTOVIH IN BALKONIH«

**v Dvorano Marjance Ručigaj,
Ljubljanska cesta 12F, Trzin,
v sredo, 22. februarja 2017, ob 19. uri.**

Predaval bo gospod Tomislav Erman.

Vstop prost.

Mak

V Sloveniji jih živi manj, kot je semen v zreli glavi istoimenske rdeče cvetlice. Mož in dečkov z imenom Mak, namreč. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije jih je 46, od tega kar 38 rojenih po letu 2000. Največ, kar 24, jih živi v osrednjeslovenski pokrajini. Le koliko od teh v Trzinu?

Mak gojijo že 5000 let. Včasih je bil simbol boginje zemlje in boginje žita Ceres, danes nas opominja na krhkost miru. V prvi svetovni vojni je v Flandriji v severni Evropi na poljih, razritih od topovskih granat, cvetel rdeči ali poljski mak. Žal se vojne spominjamo kot prve svetovne vojne in ne kot »vojne za konec vseh vojn«, kot so jo takrat poimenovali. 11. novembra 1918, ob 11. uri, dve minuti po tem, ko je uradno padel zadnji od več kot 10 milijonov padlih vojakov, je bilo na severu Francije podpisano premirje. 11. november je tako postal spominski dan – dan premirja, mak pa njegov simbol. Po svetu sta danes 11. november in nedelja, ki mu sledi, dneva spomina na žrtve ne le prve, ampak tudi druge svetovne vojne.

Enoletni rdeči ali poljski mak (*Papaver rhoeas*) ima štiri svileno rdeče cvetne liste, ki imajo včasih v središču črno znamenje. Cvetni listi se uporabljajo za blaženje dihalnih stanj, ki so povezana z dražljivim kašljanjem in prehladom. Je tudi blago pomirjevalo, ki pomaga pri lažšanju slabega in motenega spanja. Čeprav je v tesnem sorodu z uspavalnim, vrtnim ali opijskim makom, nima njegovih močnih narkotičnih učinkov.

Pridelava vrtnega ali opijskega maka (*Papaver somniferum*) je v številnih državah, tudi v Sloveniji, strogo nadzorovana. V Sloveniji se lahko vrtni mak za semena prideluje samo v skladu s pogoji Pravilnika o pogojih za pridobitev dovoljenja za gojenje konoplje in maka (Uradni list RS, št. 40/11 in 36/15). Vrtni mak je trpežna enoletnica, ki zraste do 1,2 m visoko in ima velike grobo nazobčane srebrenkasto zelene liste in visoka cvetna stebela s cvetovi s štirimi cvetnimi listi, ki so lahko beli, rožnati, svetlo vijoličasti ali rdeči. Razvije obel strok s poklopcom, ki se odpre in raztrese semena. Ker se iz nezrelih semen lahko pridobiva opij, tudi slovenskim pridelovalcem vrtnega maka ne dovolijo požeti pred tehnološko zrelostjo – pred oblikovanjem semena. Makova semena, iz katerega pridelujemo tudi okusno makovo olje, so neškodljiva začimba za peciva.

Kalifornijski mak (*Eschscholzia californica*) je enoletnica in je v sorodu s pravimi maki. Že ime narekuje njegov izvor. Modro zeleni drobno razdeljeni listi oblikujejo osnovno rozeto, številna cvetna stebela pa nosijo en sam svilnat cvet s štirimi cvetnimi listi limonine ali pomarančne barve. Indijanci so nadzemne dele rastline uporabljali za blaženje bolečin. »Novi svet« ga je posvojil kot zdravilo proti bolečinam in kot sredstvo za sproščanje. Uporablja se za zdravljenje nespečnosti, tesnobe in prevelike razburjenosti in za blaženje bolečin.

Tako za poljski kot kalifornijski mak velja opozorilo, da ga ne uživajte, če ste noseči ali dojite. Vsem nam pa naj bo v opomin na krhkost miru pesem Na flandrijskih poljih, ki jo je v spomin na svojega padlega prijatelja leta 1915 napisal major John McCrea. •

Alenka Marjetič Žnider, Društvo Florijan

Foto: Arhiv Društva Florijan

Gostujoča predstava odraslih: Za sprostitev in odklop

V Trzin prihaja črna komedija »Opalo ima vsakdo rad« Kulturnega društva Rudija Jedretiča Ribno.

Igralska ekipa v režiji Janeza Kristana uprizarja delo Johna Patricka. Zgodba pripoveduje o samotarki Opali, ki živi v hiši na robu komunalnega odlagališča. Naivno samotarko, polno dobrote, zmotijo trije nepridipravi. Na hitro in umazan način, z umorom, želijo obogateti. V primerjavi z večino ljudi pa Opala trdnjeje stoji na tleh. Zakaj? Zaradi njene prirojene napake, seveda. Katere? Najbolje, da si vse ogledate sami v soboto, 11. marca, ob 20. uri v Kulturnem domu Trzin. Vstopnina za predstavu je osem evrov. Se vidimo!

Ana Pirc

Foto: KD Rudija Jedretiča Ribno

Po več kot treh desetletjih znova lednik

Foto: Miha Pauček

Gotovo si niste predstavljali, da boste morali počakati na prvo odjugo vse do začetka februarja! Letošnji prvi mesec v letu in osrednji mesec meteorološke zime je bil hladen kot že dolgo ne. Nazadnje je bil hladnejši leta 1985, ko sem bil avtor teh vrstic več kot leto dni na »obveznem« dopustu v uniformi sivo-oljčno- zelene barve, kjer smo občasno streljali, tudi »kozle«. Na to sem se spomnil na januarskem zboru krajanov Trzina, ki je bil namenjen proračunu 2018, dejansko pa le eni »postavki« v okviru tega – domu zaščite in reševanja oziroma gasilskemu domu. Že trzinske vrane, ki se vsak večer z bližnjih polj odpravijo na prenočevanje na bližnji Onger, vedo, kako potreben je tak objekt. Zato se ne čudimo, da potekajo priprave za to že precej časa in so temu primerno temeljite, kot se za tak objekt tudi spodobi. Tik pred predstavitvijo natečajnih rešitev pa se izkaže, da nekateri še vedno ne vedo o tem (skoraj) nič. Zato ni čudno, da se je izredni zbor krajanov po poldrugi uri končal s »streljanjem kozlov«. Natančneje – s kratkim odmorom, za katerega se je izkazalo, da je bil tudi zaključek zbora. Ker je bil zunaj mrz, so se najbolj razgreti hitro ohladili, vsi pa kmalu razkropili po toplih domovih. Sicer bi se morebiti lahko celo ponovil dogodek izpred desetletij iz trzinskega »pruha« (kamnoloma), ko so morali posredovati organi javnega reda in miru, tedaj še miličniki ...

Pa raje nazaj k vremenu! Januar je letos več kot upravičil enega od

svojih starih imen – lednik. Saj se še spomnite, »Prosinec mrzel da poka, sadje jeseni in moka« ali pa »Če v januarju drevje od mraza poka, jeseni s sadjem preobloženo stoka.« Letošnji se je v glavnem držal povprečij, le pri mrazu je šel čez, natančneje pod vse mere. Povprečna mesečna temperatura zraka je bila minus 3,4 °C, kar je precej pod dolgoletnim povprečjem. Za obdobje 1981–2010 je to za bližnje letališče Brnik minus 1,7 °C, v Ljubljani pa celo nad lediščem (0,3 °C). Kar 28 dni je bila povprečna dnevna temperatura zraka enaka ali pod lediščem. Imeli smo kar trinajst ledenih dni (ko se ne ogreje prek ledišča), in to v treh večdnevni nizih: šestdnevni (6.–11. 1.), štiridnevni (22.–25. 1.) in dvodnevni ob koncu meseca (29.–30. 1.). Kar petkrat je bila najnižja dnevna temperatura zraka nižja od minus 10 °C, sedemkrat minus 9 °C, najnižja pa minus 13,8 °C v sredo, 11. 1., ob 7:30. Ker so te vrednosti praviloma izmerjene ravno zjutraj, ko gredo šolarji v hram učenosti, bi bilo smiselno, da jih v takih primerih dežurni spustijo na toplo še pred »uradnim« odpiralnim časom. Razen enega, deževno-snežnega, so bili vsi drugi dnevi v mesecu hladni, saj je minimalna dnevna temperatura zraka le v petek, 13. 1. preseгла ledišče. Sneg je ležal na tleh od tega dne, ko ga je padlo slab decimeter, pa vse do konca meseca. Če smo natančnejši, je bil marsikje led, saj je sneg zadržal veliko dežja, ki je padal tik pred močno ohladitvijo.

Letošnji januar so torej zaznamovali sneg, led, poledica, pomrznjeni pločniki in bolečine zaradi padcev ter prometna nejevolja. Tako mrzlega začetka leta že dolgo ni bilo. Poleg hladnejšega januarja 1985 je bil podobno hladen tudi januar 1987. Morda je kdo pomislil, da je mrzlo vreme dober znak z vidika globalnega segrevanja, kar pa ne drži. Vreme je spremenljivo, zato prihaja do odstopanj, le da so mrzla obdobja v zadnjih desetletjih pri nas zelo redka, saj imamo v večini primerov opravka s pretoplimi obdobji. Povedano drugače, kljub mrzlemu vstopu v letošnje leto se naš planet globalno še vedno segreva. Navsezadnje je zgovoren podatek, da je bilo leto 2016 najtoplejše v zadnjem poldrugem stoletju. Še bolj pa bo marsikoga razveselilo, da ta mrz ne bo imel kakšnega posebnega vpliva na letošnje poletje. Glede Trzincev pa takole – mlajši otroci takega mraza res še niso doživeli, starejši nanj očitno pozabili, najstarejši pa so ob podatku, da je v letošnji zimi Pšata kar dvakrat za dlje časa zamrznila, le zamahnili z roko. ●

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Mesečna količina padavin Opazovalna postaja	Januar 2016 (v mm)	Vremenska postaja OŠ Trzin	Januar 2016		
		Kazalec	Podatek	Čas	Datum
Letališče Brnik	30	Povprečna mesečna T zraka (°C)	-3,4	1.–31. 1.	mesec
Brezje pri Trziču	32	Najvišja mesečna T zraka (°C)	7,1	2. 1.	14:30
Trzin (OŠ)	35	Najnižja mesečna T zraka (°C)	-13,8	11. 1.	7:30
Grosuplje	41	Število dni s padavinami > 0,2 / 2 / 20 mm	10/3/0	1.–31. 1.	mesec
Domžale	46	Največja dnevna količina padavin (mm)	24	13. 1.	0:00–24:00
Radomlje	47	Največja trenutna intenziteta padavin (mm/h)	12	13. 1.	10:00–11:00
Ljubljana Bežigrad	56	Skupna količina padavin v letu 2017 (mm)	35	1. 1.–31. 1.	mesec
Topol pri Medvodah	64	Najvišja hitrost (km/h) vetra in njegova smer	35 / SSZ	5. 1.	11:30–12:00
/	/	Najpogostejša smer vetra	SSZ	1.–31. 1.	mesec
/	/	Št. hladnih ledenih dni (min. / maks. T < 0 °C)	31 / 13	1.–31. 1.	mesec

Izbrani meteorološki kazalci za vremensko postajo OŠ Trzin in količina padavin na širšem območju Ljubljanske kotline januarja 2017
(Viri: ARSO, CZ Trzin, Slovenski meteorološki forum, Vremensko društvo ZEVS, VP Radomlje.)

Vabilo na predavanje Odkrivanje talentov pri osebah z disleksijo

Ponedeljek, 6. marca 2017, ob 17.30 v Centru Ivana Hribarja, Dvorana Marjance Ručigaj, Ljubljanska cesta 12f, Trzin Predavateljica: prof. dr. Ana Krajnc, Inštitut za disleksijo, Združenje SUTŽO »Dru-gačen sem!«

Ko srečate uspešnega človeka, ali pomislite, da ima lahko disleksijo? To je namreč lastnost, ki je skupna mnogim velikim ljudem, ki so pomembno vplivali na življenje, kot ga poznamo, njim pa je morda v času šolanja grenila življenje. Različnost otroka v predšolskem obdobju ni moteča, ker mu je dopuščeno, da se uči po svoje. V šoli pa se lahko zatakne že na začetku, saj mora otrok prekopiti iz svojega načina učenja na šolskega. Mlad človek hitro razvije strategije, kako bi kljub svoji drugačnosti uspešno nadaljeval šolanje. Poti, kako združiti svoj način učenja s šolskim, so zelo različne in tudi zelo osebne narave. Predavateljica bo spregovorila o odkrivanju talentov in spodbujanju teh pri otrocih, da jih ne bi šolski sistem označil za lene, nesodelujoče, moteče ... Kako bi lahko to preprečili in kako bi dali krila sposobnostim vsakega človeka, sta glavni vprašanji, ki nas bosta vodili na predavanju. Prof. dr. Ana Krajnc že več kot 20 let orje ledino na področju disleksije, medosebnih odnosov in transakcijske analize. Je zaslužna profesorica Univerze v Ljubljani in sinonim za andragogiko v Sloveniji ter soustanoviteljica Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje ter Inštituta za disleksijo. Na predavanju bomo izvedeli, kaj je disleksija in kako se lahko kaže pri otrocih in odraslih. Predvsem pa, kako razumeti in spodbujati posameznika z disleksijo, da bo lahko izrazil svojo ustvarjalnost. Vabljeni!

Alenka Marjetič Žnider, Za zeleni Trzin, lista odgovornih aktivnih občanov

Lokalni posvet: Slovenija, moj (novi) dom

Vsredo, 22. februarja 2017, bo v Dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja potekal lokalni posvet z naslovom 'Slovenija, moj (novi) dom', ki ga OŠ Trzin prireja v okviru projekta Izzivi medkulturnega sobivanja. Dogodek z bogatim in poučnim programom bo ob 9. uri s pozdravnim nagovorom začel župan Občine Trzin Peter Ložar, sledila bodo predavanja strokovnjakov. Direktor Mednarodnega inštituta za bližnjevzhodne in balkanske študije Bakhtyar Aljaf bo spregovoril o globalizaciji, begunski krizi, integraciji; direktorica Inštituta za slovensko izseljenstvo in migracije dr. Marina Lukšič Hacin bo podala odgovore, kako uporabljati pojme migrant, begunec, izseljenec.

Po odmoru bo ob 11. uri sledil nastop otrok iz Vrtca Žabica in učenec OŠ Trzin, nadalje bo Mira Marinšek iz OŠ Domžale govorila o občutku sprejetosti, ki je temelj za uspešno učenje in življenje otrok priseljencev; o jeziku skozi igro bo spregovorila Slavica Šavli iz Vrtca Črnuče; 'Je svet res črno-bel?' pa se bodo spraševali Nataša Zor, Tina Plahutnik in Maja Petek Tomšič iz OŠ Frana Albrehta; poučevanje slovenščine, kot tujega jezika, bo predstavila Katarina Marin Hribar iz srednje šole Domžale. Po drugem odmoru bo ob 13.20 sledila še okrogla miza s starši učencev priseljencev, povezovala jo bo Petra Kerčmar. Posvet, ki ga bo povezoval Gašper Ogorelec, se bo zaključil ob 14.30, za brbončice bo poskrbela indijska restavracija Namasté. Udeležba na posvetu bo brezplačna. Vabljeni!

Predavanje za starše

Na Osnovni šoli Trzin bo 9. marca ob 18. uri v šolskem večnamenskem prostoru (jedilnica) potekalo predavanje z naslovom Tanka črta odgovornosti. Predaval bo Jani Prgić. Vabljeni!

Enostarševski brunch-i s priznanimi strokovnjaki

Društvo enostarševskih družin Slovenije enkrat mesečno v Trzinu prireja nedeljska srečanja za enostarševce z zagotovljenim varstvom za otroke. Nedeljski brunch-i, kot so jih poimenovali, potekajo drugo nedeljo v mesecu, in sicer v Mladinskem klubu v Centru Ivana Hribarja v Trzinu, med 9.30 in 11.30.

Društvo enostarševskih družin, ki ima sedež v Trzinu, je nastalo lani spomladi. Na temelju osebne izkušnje se je izoblikovalo tudi njihovo poslanstvo: ustvarjati boljšo kakovost življenja enostarševskih družin. V družbi je namreč premalo zavedanja o tem, s kakšnimi vsakodnevnimi izzivi se srečujejo enostarševske družine na področju vzgoje, vsakdanje logistike, financ, skrbi zase, fizičnega in psihološkega zdravja ... Za enostarševce je denimo dostop do socialnih stikov, kulture, ugodnih počitniških aranžmajev ali prostora športnih dejavnosti precej omejen, saj se po eni strani srečujejo s finančnimi težavami, po drugi pa z izzivom varstva otrok v času njihove odsotnosti. Zato so se v DEDS po vzoru prakse v sosednji Avstriji in Nemčiji lotili organizacije dogodkov za enostarševske družine, ki potekajo ob nedeljah dopoldne, in poleg izobraževanj za starše zagotavljajo tudi varstvo za otroke.

V naslednjih mesecih bodo gostili nekatere priznane predavateljice, saj želijo s tem spodbuditi slovenske strokovnjake, da s svojim znanjem in nasveti pomagajo tudi enostarševcem. Na dogodkih so dobrodošli enostarševci obeh spolov, obiskujoči očetje in mame, ovdovali enostarševci, njihovi otroci in tudi vsi, ki vas omenjena tematika zanima. Prosijo za prijavo na društvo.dedi@gmail.com.

PRIIHAJAOČA ENOSTARŠEVSKA NEDELJSKA SREČANJA:

12. februar: Občni zbor in druženje ob domačem pecivu;

12. marec: dr. Sanela Banović, Psihološko zdravje;

9. april: Mojca Majerle, Skupaj ali narazen?

14. maj: Mojca Šeme, Sočutje do sebe;

11. junij: dr. Željko Čurić, Upravljanje konfliktov.

Foto: Arhiv Društva enostarševskih družin

Kulturni večer: Pogovor o knjigi Festival

V četrtek, 23. februarja 2017, bo ob 19. uri v dvorani kulturnega doma predstavitev knjižnega prvenca Festival avtorja Mateja Mijatovića. Festival je pred kratkim izšel pri založbi Lepa beseda. Prireditev bo povezovala Saša Hudnik. Vstop je prost!

Recenzija knjige: »Matej, ne vem, ali je to tvoj prvenec ali ne. Če je, potem res vse čestitke. Celo serijo usod, zanimivih in originalnih oseb si »štrikal« in potem »seštrikal« v zelo vznemirljiv prozni tekst,« je o romanu dejal Tone Partljič, ki se mu s pozitivno kritiko pridružuje tudi Vesna Milek: »Dobili smo sočen, vznemirljiv žanrski roman, ki ga je napisal šansonjer, glasbenik, gledališčnik ... Moški, torej, ki zna zlestiti pod kožo, ne samo svoji junakinji ... Knjiga je polna neverjetnih zapletov, erotike, ritualov zapeljevanja, nepredvidljivih zasukov, miselnih lupingov in na trenutke skoraj neverjetnih fantastičnih prigod, ki te držijo, da je ne odložiš do konca.«

Foto: Darja Štravs Tisul

Gostujoča
predstava odraslih:
**Za sprostitvev
in odklop**
str. 25.

Gostujoča otroška predstava: Poučno in zdravo

Otroci si bodo lahko v nedeljo, 19. marca, ob 16. uri v Kulturnem domu Trzin ogledali novo predstavo z naslovom »Putka Zdravka in zajček Sladko«, ki jo bo uprizoril zavod Eno-stavno prijatelji iz Ljubljane. Vam po glavi roji vprašanje, kako otrokom dopovedati, da preveč sladkarij ni dobro za zdravje? Če je odgovor da, priporočamo, da k sebi povabite Putko Zdravko ali pa si pridete ogledat predstavo. Putka Zdravka, ki živi na ekološki kmetiji, pozna 1001 naravno rešitev, ki vam lahko pomaga. Njeno pomoč prav tako potrebuje zajček Sladko, saj mu namesto korenčka, fižola in zelja po glavi rojijo le sladkarije. Rad bi pričaral tisoč lizik, za to pa potrebuje naravni kalcij. Toda kje dobiti naravni kalcij? Tako zajček Sladko prosi za pomoč putko Zdravko. A preden mu uspe dobiti kalcij, se zgodi nepričakovano preobrat. Vstopnina za predstavo je štiri evre. Se vidimo!

Ana Pirc

Foto: Arhiv KUD Franc Kotarja

L.A.Ž.N.

Na soboto, 17. marca 2017, se obeta prva letošnja domača premiera, in sicer se bo ob 17. uri kot prva predstavila Show skupina (III. triada osnovne šole).

Skupina Show je začela delovati v okviru KUD-a Franca Kotarja Trzin v sezoni 2014/15, ko se je uspešno predstavila s predstavo Kje sem doma? avtorja Tomaža Dekleve Lapajne. Naslednjo sezono (2015/16) je skupina pripravila odmeven muzikal Princeca kamnitih besed Bine Štampe Žmavc z avtorsko glasbo in besedili songov. Z obema predstavama se je uvrstila na regijska srečanja otroških gledaliških skupin. Letos pa 9-članska zasedba pripravlja predstavo, za katero so igralci sami prispevali ideje glede razvoja zgodbe in zapletov. Prav tako pod mentorstvom Saše Hudnik v letošnji predstavi sodelujejo pri režiji, scenografiji, koreografiji in kostumografiji. Med drugim so si člani z mentorji privoščili 24-ur v kulturnem domu tako imenovani "show sleepover", kjer so skupaj ustvarjali in se intenzivno pripravljali. In česa so se člani Show domislili? Vsebinsko gre nekako tako: Lina in Lona sta agentki v agenciji za boj proti kriminalu L.A.Ž.N. Njun šef ju pošlje preiskovat skrivnostni primer otrok, ki za nekaj dni izginejo, potem pa se v šolo vrnejo popolnoma drugačni. Agentki se morata vklopiti v šolsko okolje, vendar sta pri tem zelo nespretni. Kdo je skrivnostni Lutkar? Lina in Lona prideta do presenetljivega razkritja ... V okviru zgodbe so obravnavane teme, ki se dotikajo prevladujočih vrednot v sodobni potrošniški družbi, v kateri najstniki iščejo svoje mesto. V predstavi pa svojevrstno mesto najdeta tudi glasba in ples.

DKLimbarskaGora

vabi na tradicionalno prireditev

29. POHOD PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO

ki bo v nedeljo, 19. marca 2017

Za najbolj zgodnje ob 9. uri **MAŠA**
v cerkvi sv. Valentina

Ob 11. uri **KULTURNI PROGRAM**

Za zabavo bodo skrbeli
Ansambel Odziv
Ansambel Dolinarji

Generalni sponzor Nissan Krulc Moravče

Pridite po svoj nageljček
in preživite tretjo nedeljo v marcu
v prijetnem druženju v naravi in med prijatelji!

Potopisno predavanje: Jug Arabskega polotoka

Poklicni fotograf in popotnik Matjaž Corel nam bo predstavil velikokrat prezrto državo, pravi zaklad arabskega sveta, Oman. Predavanje nas bo popeljalo v doline palm, ki se bohotijo v veličastni, a življenju neprijazni pokrajini, ki jo obdajajo 2000 metrov visoke gore. Obiskali bomo trdnjave iz 1001 noči, si ogledali najlepše puščave sultanata in še kaj. Se vidimo v torek, 21. februarja, ob 20. uri v Kulturnem domu Trzin. Vstopnina je dva evra.

OB DNEVU ŽENA

VAS VABIMO

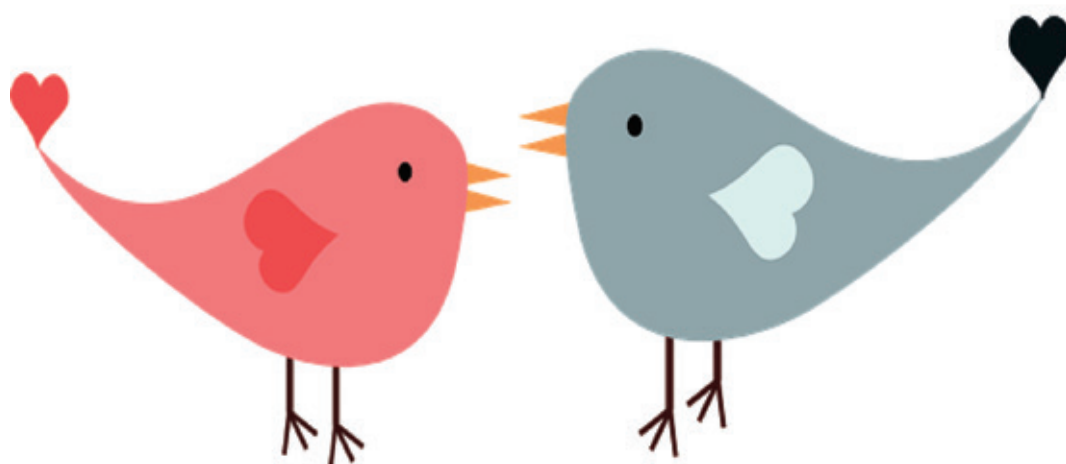
**NA KULTURNI VEČER IN ODPRTJE
TRADICIONALNE RAZSTAVE
ROČNIH DEL NAŠIH VEZILJ,**

**v torek, 7. marca 2017, ob 19. uri
v Dvorani Marjance Ručigaj
Ljubljanska cesta 12 f, Trzin.**

**Po prireditvi si bomo ob zakuski v avli
Centra Ivana Hribarja ogledali razstavo.**

Razstava bo na ogled do torka, 21. marca 2017.

Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju z Glasbeno šolo Lartko, PGD Trzin, Osnovno šolo Trzin, Vrtcem Trzin in Občino Trzin VABI, da skupaj pozdravimo praznik pomladi - gregorjevo, in sicer s spustom ladij po Pšati. Lučke na gregorčkih bomo prižgali po kulturnem programu, ki bo v soboto 11.3.2017, ob 17.30 na makadamskem parkirišču ob Pšati (za Centrom Ivana Hribarja).

Pustni sprevod po Trzinu

DPM Trzin prireja za otroke in družine pustni sprevod na pustno soboto, 25. februarja 2017, ob 14. uri. Zberemo se na parkirišču za kulturnim domom na Mengeški cesti. Letos bomo šli po drugi poti in zaključili pri Gostilni Trzinka. Ličenje pustnih mask bo v predverju CIH od 10. do 13. ure. Vabljeni!

Predavanje o visokih gredah
Stran 24

Obvestilo o odvozu kosovnih in nevarnih odpadkov v marcu
Stran 9

Vabilo na občni zbor in pohod

Društvo diabetikov Domžale vabi na občni zbor, ki bo v četrtek, 2. marca, ob 17. uri v KD na Viru. Vabijo pa tudi na pohod Ihan-Oklo, in sicer na soboto, 19. marca. Zbor pohodnikov bo ob 9. uri pri nogometnem igrišču v Ihanu. Vabljeni!

Napovednik DU Žerjavčki Trzin

Ponedeljek, 20. marca 2017, ob 17.30 odprtje razstave glinenih izdelkov članic sekcije ročnih spretnosti DU Žerjavčki.

Ob lepem vremenu so še vedno aktivni:

- Kolesarji/ke kolesarijo ob četrtek izpred CIH ob 10. uri.
- Pohodniki/ce se odpravijo ob torkih na krajše in daljše sprehode izpred Mercatorja ob 8. uri.
- Balinarji/ke balinajo vsak teden v ZIMSKI LIGI na zaprtem balinišču Dob.
- Strelci/ke z zračno puško vadijo streljanje ob ponedeljkih od 10. do 11. ure na strelišči SD Trzin v OŠ Trzin.
- Pevci/ke se zbirajo ob torkih na vajah v CIH, Dvorana Marjanca Ručigaj ob 19. uri.
- Ročne spretnosti preizkušajo in ustvarjajo v društveni sobi Mengeška 9 ob četrtek po 10. uri. Kaj se še dogaja, lahko vprašate po tel. 031 405 646.

Vse upokojenke in upokojence, ki še niste člani DU Žerjavčki, vabimo, da čim prej spoznate dejavnosti, ki jih je pri nas zelo veliko, in se nam pridružite. Ne čakajte na starost, ko bo čas vzel moč, voljo in zdravje ...

Od 20. februarja 2017 bo vsak ponedeljek od 9. do 11. ure v Dvorani Marjanca Ručigaj potekal tečaj CESTNOPROMETNIH PREDPISOV za vse, ki si želijo obnoviti znanje, kar je nujno zaradi novih predpisov in prometnih znakov. Tečaj bo brezplačen.

Zoran Rink

Kakšen bo dom zaščite in reševanja v Trzinu?
Razstavo natečajnih del urbanističnih in arhitekturnih rešitev si lahko ogledate do 27. februarja v avli CIH.
Strani 6, 7, 8 in 9

Vabilo

Člane Kolesarskega društva Felixi vabimo na 12. občni zbor, ki bo 3. marca 2017 v Dvorani Marjanca Ručigaj (CIH) z začetkom ob 19. uri. Vabljeni tudi novi člani!

Predsednik Marjan Ferkolj

Vabilo na predstavitev temeljnih postopkov oživljanja

Predstavitev temeljnih postopkov oživljanja (TPO) z uporabo AED (defibrilatorja) bo v četrtek, 23. februarja 2017, ob 18. uri v KUD-u Franca Kotarja Trzin, Mengeška cesta 9. Ozaveščenost o hitrem in pravilnem ukrepanju v primeru srčnega zastoja je izredno pomembna, zato se je lista Združeni Trzin odločila, da v ta namen organizira brezplačno predstavitev TPO z uporabo samodejnega defibrilatorja.

Ali veste:

- Kakšen je pravilni pristop k osebi, ki ne kaže znakov življenja?
- Kako oživljamo odrasle in kako otroke?
- Na kaj moramo paziti pri oživljanju?
- Kakšen je pomen vključevanja AED v TPO in delovanje AED?

Na predstavitvi se boste seznanili s teoretičnimi znanji in tudi s praktičnimi veščinami za izvajanje TPO in uporabo AED. Vljudo vabljeni!

Lista Združeni Trzin

Občni zbor KUD Franca Kotarja Trzin

Dragi člani, simpatizerji in ljubitelji kulture!

Vse člane, nove člane in simpatizerje društva vabimo na občni zbor članov društva, ki bo v petek, 24. marca, ob 20. uri v dvorani kulturnega doma na Mengeški cesti 9 v Trzinu.

Predlagani dnevni red:

1. Odprtje občnega zbora, pozdravni nagovor predsednice
 2. Izvolitev delovnega predsedstva zbora
 3. Poročila predsednice, tajnika in blagajnika za leto 2016 in razprave na poročila
 4. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča ter razprava na poročila
 5. Predstavitev programa dela v letu 2017 in potrditev programa
 6. Razno
- Na občnem zboru moramo poravnati tudi članarino za tekoče leto 2017 v višini 10 evrov. Člani, ki občnemu zboru zaradi nujne zadržanosti ne bodo prisostvovali, bodo članarino poravnali naknadno. Pred začetkom občnega zbora vpisujemo tudi nove članice in člane. Vsi zainteresirani za članstvo se lahko o delu v društvu tudi pozanimajo na email: info@kud-trzin.si ali po telefonu 070 424 878.

Po uradnem delu zbora članov sledi druženje. Kulturno vabljeni!

Brigita Ložar, predsednica KUD Franc Kotar Trzin

V spomin na Zvoneta Brojana

V torek, 7. februarja, smo se poslovili od Zvoneta.

Zahvaljujem se župniku gospodu Dolencu za opravljeni obred in lepe poslovilne besede in gospe Ireni Perne Zupan za ganljiv govor. Iskrena hvala vsem, ki ste darovali za njegov pogreb in ga pospremili na njegovi zadnji poti. •

Majda Mušič

BINČU V SLOVO

Tanke niti tke usoda,
mnogo sreče ni ti dala.
Bil si skromen in pošten,
med prijat'li zaželen.
Ko te je bolezen obiskala,
Adi ti je pomagala.
Kot igralec si na odru
bil odličan interpret,
razvedril si kulturni svet.
Zdaj pa stopil si pred vrata,
kjer te sveti Peter čaka.
V družbi igralcev tam zdaj igrali boste.
So tam Volčini, Janko, Ivko, Helmut in vsi Paulini,
prisrčno jih pozdravi.
Hvala ti za vse, kar si nam dal,
verjamem, da naš angel varuh boš postal. •

Zapisala: Irena Perne Zupan

Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči.
Čeprav zdaj spokojno spiš,
v naših srcih še živiš.

ZAHVALA

V 85. letu je življenjsko pot sklenila naša draga mama, sestra, teta, babica in prababica

Rezka Testen po domače Jakova Rezka

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in maše. Hvala tudi gospodu župniku, govorki Adi, Združenju borcev za vrednote NOB in pogrebni službi Vrbančič. •

Vsi njeni

Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin na tebe
ostaja in živi.

V SPOMIN

3. februarja je minilo eno leto, odkar nas je zapustil dragi mož, oče, stari ata in tast FRANC MOČNIK iz Trzina, Mengeška cesta 69.

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in ga ohranjate v lepem spominu. •

Vsi njegovi

»Človek je zdrav, kolikor se
zdravega počuti - ob strani
mu stoji dober lekarnar.«

Tina Kladnik, mag. farm., Lekarna Mengeš

IR IMAGE

MESTNE LEKARNE
Zaupanjem

Dežurni lekarni od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017:

Lekarna Kamnik sob, ned in prazniki: 17.00 - 20.00

Lekarna Domžale ned in prazniki 9.00 - 12.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

Novi Dacia Sandero Stepway

Ničesar preveč.

že za

9.690€

+

4 zimske pnevmatike*

DACIA

*Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij.

www.dacia.si

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18:00 SOB OD 8:00 DO 12:00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Dacia. Zanesljiv
partner GRZS.

Poraba pri mešanem ciklu: 3,8 - 5,1 l/100 km. Emisije CO₂: 98 - 115 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6b. Emisija NOx: 0,0085 - 0,0301 g/km. Emisija trdnih delcev: 0 - 0,00002 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0 - 0,06. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

Televizija

Internet

Telefonija

Mobilna

• 01 81 00 210

Kmalu v naši ponudbi
PAKETI ČETVORČKI
z mobilno telefonijo

SoftNET
mobil

www.omrezje.si

Internet in telefonijo omogoča **SoftNET**

Globally connecting